

PURANANURU (101 - 125)

அன்பளிப்பு

With commentary

Edited with explanatory notes

MAHAMAHPADHYAYA,
Dr U V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

BY

V SWAMINATHAIYAR,

Tamil Pandit, Presidency College, Madras

Price 8 Annas

Madras:

PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,
22, Mount Road.

1911.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

	பக்கம்
அ முகவுரை	1
உ பாடினோ வரலாறு	9
கூ பாடப்படலோ வரலாறு	11
ச புறநானூறு மூலமும் உரையும் [க0க - கஉ௫]	க
௫ திணைவிளக்கம்	௩0
கூ துறைவிளக்கம்	”
எ பிரயோகவிளக்கம்	௩௨

மு க வு ரை .

புறநானூற்றென்பது, அமிழ்திற சிறந்த தமிழ்நொழியதனை ஒன்றான சுவைபுணாத தனபால் வளாததருள நச்சும பெருமை * முகங்கதனூட கடைச்சங்கபுலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று, எட்டுத்தொகையாவன நற்றிணை குறுந்தொகை பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல் கலித்தொகை அகநானூறு புறநானூறு எனபன இதனை அடியிலவரும் வெண்பாவாலுணராக

“ நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகையைக்குறது
 ஞெக்க பதிற்றுப்பக தோங்கு பரிபாடல்
 கற்றநதார சொல்லுக கலியோடகமடிமென
 றித்திறந்த வெட்டுத தொகை ”

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலரற செய்ப்பட்டுத் தொழில அளவு, பாட்டு, பொருளென்பவற்றுள் ஒவ்வொன்றால் தொகுக்கப்பட்டமையின, இவை தொகையென்று பெயர் பெற்றனவென்பா

இவற்றுள்,—

க நற்றிணை —இது, கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய 80க - அகவற்பாக்களையுடையது, இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுள் சிய கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவராலும், மற்ற நானூறுபாக்களும் கபிலாமுதல ஆலங்குடியங்குன்றிறுதியாகவுள்ள புலவா பலராலும் இயற்றப்பட்டன, பொருளினபகுதியாகிய அகநூற்றென னுமிரண்டனாள் அக்கதினபகுதிகளையே பொருளாகவுணர்பது மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள், ஒன்பதடிச்சிறுமையும் பன்னாண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள் இதற்கொக்கொருபடித்தோள் பன்னாடுதநதபாண்டியனமாறனவழுதி இதற்கு உரை கடைத்திலக

உ குறுந்தொகை --இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய 80க - அகவற்பாக்களையுடையது இவற்றுள் முதற்பாவாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவராலும்

முச்சங்கத்தின் வரலாறுகளை இறையனாகப்பொருளுரையிலும் புயநதாரவுரையிலும் காண்க.
 MAHAMANIPALAYAM
 Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIB

மு க வு ரை

சூக - பாககள தீபுததோளா முதல அமழுவனூரிறு தியாகவுள புல வா இருநூறு நாலவாலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன, அகத்தின்பகுதி களையே பொருளாகவுடையது மேற்கூறிய அகவறபாககள நால் பச சி மறெல்லையும் எட்டிய பெரெல்லையும் உள்ளவைகள் இக் தொகைமுடி ததான பூரிசகோ இஃது அளவால் கொடுக்க யட்ட தென்பா இக்தொகையின பாககளுள் இருபது பாககொழிந்த மறறையபாககளுக்கூட போசிரியா பொருளெழுதினொன்றும், அவ ரெழுக்கொழிந்த இருபதுபாககளுக்கும் நசசிவாககினியா பொரு ளெழுதினொன்றும் பின் னுள்ளபாடல்கா உணாததுகின்றன “பா தகொல காபரியமுட பததுபாட நிகலியு, மாரக குறுந்தொகையு னைஞானகுளு - சாரத, திருத்தகு மாமுனிசெய சிந்தா மணியும், விருத்திநசசி னாககினிய மே,” “நல்லறிவுடைய தொலபை ராசான, கலவியுங் காட்சியுங் காசினி உறியா, பொருடெரி குறுந்தொகையிரு பது பாடபிற, கிதுபொரு ளொன்றவ நெழுதா தொழிய, விதுபொரு ளொன்றதற கேறப வுரைத தும்”, இவை நசசிவாககினியருநாச சிற பபுபாயிரம் “பேராசிரியரும் ‘யானே யீண்டையோனே’ என னுங் குறுந்தொகைசெய்யுளில் மீனறி தூண்டி லென்பதனை ஏனை யுவமமென்றா” என்று தொலகாபரியம், அகத்திணையியல் நகூ - ம சூத்திரவுரையில் நசசிவாககினியா எழுதியிருத்தலாலும் இத்தொ கைக்குப் போசிரியா பொருளெழுதினொன்றது ஊகித்தறியப்படு கின்றது அவவுரை கிடைத்திலது

நூ ஐங்குறுநூறு — இஃது அகத்தின பகுதியாகிய மருகுசு விய ஐந்திணைகளையும் நூறு நூறு அகவறபாககளால் விளக்குவது, கடவுளவாழ்ததுசெய்யுளமு கலிய நடுக அகவறபாககளையுடையது, இப்பாககளுள் கடவுளவாழ்தது பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாரா லும், மருத்திணையைக்குறித்த முகல் நூறு ஓரம்போகியாராலும், நெய்தறிணையைக்குறித்த இரண்டா நூறு அமழுவனாராலும், குறிஞ்சி திணையைக்குறித்த மூன்றா நூறு கபிலாராலும், பாலைத்திணையைக் குறித்த நான்கா நூறு ஒத்தலாந்தையாராலும், முல்லைத்திணையைக் குறித்த ஐந்தா நூறு பேயனாராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன இதனை அடியிலவரும் வெண்பாவா லுணார

மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன
கருதுவ குறிஞ்சி கபிலா - கருதிய
பாலையோ தலலாந்தை பனமுல்லை பேயனே
நாலையோ தைவகுறு நூறு ”

இதிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறமைபெருமை பெரிய நிலை இதனொகை கொகுததார புலததுறைமுற்றிய கூட லாகிழாரா, தொகுப்பிததான யானைக்கடசேயமாநதரஞ்சேரலிரும ட்பாறை இதற்கு உரை கிடைத்திலது

சு பதீற்றுப்பதது — இது ஶ்ரீராகுல நதாரையே பாடியது இதனொகையால் அககாலகநிநுசு சேரபலருடைய வள்ளன்மை பும வீரமும பின் றமுள்ள வலாறுகா பலவும் நனகுபுலபபிடும இஃது, லவனொருபுலவா பபததாக்கசெபக நூறுபாட்டுக்களை புடையது இசனலையே, இகனொகை பகதுபாகுதிபாகப பகுக கபபட்டுளது அவறறுள் முதற்பததும் பசகாமபததும் இப பொழுது பலவிடத்துப்பிரதிகளிலும் காணப்படாமையால் அவை இறந்தனபோலும் எஞ்சியவறறுள்,—

உரணடாமபதது, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக குமட னோக்கண்ணொபாடி உமபறகாட்டு ஶ்ரீநூறா பிரமதாமபெறறு முப்படுத்தி பாறாடு தெனலுட நாவருவதன்றபாகமும பெறறது

முனராம்பதது, இமயவரம்பன்றம்பி பலயானைசசேலகேழு குட்டுவேண்ப பாலைக்கொதமொபாடிச சுவாககமபெறறது

ராலாமபதது, களங்காபககண்ணி நாாமுடிசசேரலையகாபி யாறறுககாபியொபாடி நறபதுநூறுபிரமபொன பரிசிலும் அவன ஆளவதிறபாகமும பெறறது

உதாமபதது, கோச்சேங்குட்டுவேண்பபரணாபாடி உமபறகாட் டுவாரியையும் அவனமகன குட்டுவேனசேரலையும் பரிசிலபெறறது

ஆறாமபதது, ஆடுகோடபாட்சேரலாதனைக காககைபாடினி யாரா நசசேளையாபாடி ஒன்பதுகாப பொன்னும் நூறுபிரங்காண முமபெறறு அவனபககதது இருததல்கொடைது

வழாமபதது, சேலவககடுகோவாழியாதனைக கபிலாபாடி நூறுபிரங்காணமும அவன ஒரு பெரிய மலையீதேறிக கண்டுக்கொடு ததகாடும பரிசிலபெறறது

ஈட்டாமபதது, தகடுறேறிநதபெருஞ்சேரலிருமபொறையை அர் சிலகிழாராபாடி ஒன்பது நூறுபிரங்காணம் பரிசிலபெறறது

ஒன்பதாமபதது, குட்டுகோ லுளஞ்சேரலிருமபொறையைப பெருங்குள றாக்கிழாராபாடி முப்பத்திராமசாணமுதலியனபெறறது

இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை புலப்படவில்லை. இக்கதைக்கொருமொழிபெயர்ப்பு நிகழ்த்தியிருக்கின்ற இன்னொருமொழிபெயர்ப்பு இக்கதைக்கொருமொழிபெயர்ப்பு வுடைய ஒன்றுண்டு.

நிபரிடாடல — ஒருவகையான பெயராகிய பரிபாடலென்பது அப்பாவாலாகிய நூலுக்காரிற்று. இஃது, எழுத்துபாட்டுக்களையுடையதென்றும், அவ்வெழுத்துள் அபாட்டு - திருமாலுக்கும் ஐங்குமரையுடையது - கட்டலுக்கும் உகவையையாற்றிற்று. ச - மதுரைக்குமாடு பருகுகப்பட்டியாளன்வென்றும் அப்பாலவரும் வெண்பா விளக்குகின்றது.

‘ திருமறை கிருவானது செவ்வடகு முப்பாடு
சொருபாட்டுக் காண்காளுகுகானது மருவியாய்
வையையிரு பசுதாறு மாமதுரை காண்கென்ப
செய்யபரி பாடற நிறம் ’

அவ்வெழுத்து பாடல்களால் இப்பொழுது கிடைக்கவை இருபத்தி, மறநவை பிரதிகளிற காணப்படவில்லை. இயற்றிய ஆசிரியர்களின் பெயர் அவ்வப்பாட்டுக்களினினைவா எழுதப்பட்டியாளன் இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை விளக்கவில்லை. இக்கதைக்கொருமொழிபெயர்ப்பு நிகழ்த்தியிருக்கின்ற இன்னொருமொழிபெயர்ப்பு இக்கதைக்கொருமொழிபெயர்ப்பு வுடைய ஒன்றுண்டு.

ஈ கலித்தொகை — இது கடவுள்வாழ்க்குது செய்புள் முத்திய நூற்றைபத்து கவிப்பாக்களையுடையது, அக்கவிதைபகுதியாகிய பாலை குறிஞ்சி நடுகடி மூலம் பெயர்வெண்பாலைக்கொரு முயல்முத்தறிப்பாருள் கருப்பாருள் உரிப்பொருள்களை இனிதுவிளக்குவது, சொல்லினை பொருளினிமையிலடிக்ச்சிறந்தது. இதுவிளக்க செய்புட்கள் பலபுலவாற செய்யபட்டன வென்று பழையவுரைகளைக்கொண்டிண்கித்தறியப்படுமாயினும், கிடைக்காதபிரதிகளில் அவ்வசெய்யுளின் பின்னா இயற்றிய ஆசிரியர்களின் பெயர்கள் மறநதை தொகைகளிறேயல் எழுதப்பட்டமையின் இயற்றியவா இன்னொருமொழிபெயர்ப்பு தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் விளக்கவில்லை. இத்தற்கு நச்சிளாக்கியியா உரைசெய்திருக்கின்றனா இது குறுங்கலித்தொகை பெயர்ப்பு சரிபெயர்ப்பு கூறப்பட்டது. இத்தொகை பாடலற்றொருக்கப்பட்டது.

எ அகநாணுறு — இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪0௧ - அகவற்பாக்களையுடையது, இவற்றுள், பாரதமபாடியபெருந தேவனால முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்தும், மாழ்வுலனா முதல் உலோசசுரீ மிகியாகவுள்ள புலவாபலால் மறறைய நூலும் இயற்றப்பட்டிள்ளன, அக்கதின பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது வேறகூறிய அகவற்பாக்கள் பதின மூன்று சிறுமையுடைய முப்பத்தேழு பபெருமைபு முள்ளவைகள் இவற்றுள் கடவுள் வாழ்த்து தொழிநக ளாறுறுபாக்களின் முன்புள்ள ௧௨0 பாக்கள் களிற்றியாள் நிரையெனவும், அவற்றினின்புறா ௧௮0 - பாக்கள் மணி மீடைப்பொருளெனவும், மறறைய நூறுபாக்கள் நித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்படும இக்கொகை கொடுக்கான, மதுரை உப்புரி குடிகிழாமகனா என உருத்தர்சனமன தொகுப்பிக்கான பாண்டியன உகிரப்பெருமபுதி இக்கொகை அந்நொனவும், அகப்பாட்டு எனவும், நெடுநொகையெனவும் கூறப்படும இது பொருளற்ற ரெகுக்கப்பட்டது

புறநா லூற்றின வலாற்றிற்சு, அகவாக்க றற்றிணைமுதலிய ஏழு நொகைகளின் வலாறுகள் இதுவரையிற கூறப்பட்டன

ஆ புறநாணுறு இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪00 - அகவற்பாக்களையுடையது அப்பாக்க ளின் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதமபாடியபெருநதேவனாலும், மறறைய ௩௩௩ - பாக்கள் முரஞ்சியூ முடிநாகராயாமுகல் கோவூகிழாரி மதியாகவுள்ள புலவா பலாலும் இயற்றப்பட்டிள்ளன இதனைத் தொகுக்கே காநம் தொகுப்பிக்கே காநம் இன்றினன்றென்று விளக்கவில்லை இரண்டினும் பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமை பெருமையும் தெரியவில்லை இது புறப்பாட்டு எனவும், புறமெனவும் வழங்கும் இது பொருளற்ற ரெகுக்கப்பட்டது இங்கே பொருளென்றது, அகம் புறமென்னுமிடையுள்ள புறத்தை

அகமாவது ஓக்க அன்றினாகிய தலைவனுடைய தலைவியும் தமமுட்குடுகின்றநாலத்தது பிறகுது அககூட்டகதினபின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவா கத்தமக்குப்பலகை இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாக்காய வப்பொழுதும் உள்ளகதுணாவாலேயே அனுபவிககப்படும இன்பம், இன்பமற்றி அகக்கேக்கிக்கும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபொயா, அகம் உள் புறமாவது மேற்கூறிய ஓக்க அன்புடையா லெய்யான லெல்லாலும் அனுபவிகதுணரப்பட்ட இஓத்து இவ்வாறிருந்ததென்ப பிறாக்குக் கூறப்படும பொருள்

அஃது அறனும் பொருளும், அறனும் பொருளும்பற்றிப் புறத்தே கிகழு மொழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபொயா, புறம் - வெளி

இந்நூல், மேற்கூறிய புறத்தின்பகுதியாகிய வெட்சி முதலிய திணைகளுக்கிரிய துறைப்பொருளமைந்த ௪00 - பாககணையுடைமையின புறநானூற்றென்று பெயர் பெற்றது வெட்சிமுதலிய திணைகளாவன - வெட்சி, காந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, ரொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணையென்பன திணை - ஒழுக்கம் துறை - மக்களும் விலங்குகளமுதலியனவும் சென்று நீருணைநூற் துறைபோலப் பலவகைப்பட்டபொருளும் ஒருவகைப்பட்டு இயங்குதற்கிரிய வழி இஃதப்பகுதியிலுள்ள திணை துறைகளின் விவரணைகளைப் பின்னாச்சோக்கப்பட்டுள்ள திணைவிளக்கத்திலும் துறைவிளக்கத்திலும் முறையே காண்க

இந்நூலால், பண்டைக்காலத்துஇத்தமிழநாட்டிலிருந்த சேர சோழபாண்டியர்களாகிய முடியுடைவேந்தர், சிறந்தர், அமைச்சர், சேனைத்தலைவர், வீரரென்கிற பலருடைய சரித்திரங்களும், கடையெழுவள்ளல்களின் சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப்புலவருடைய சரித்திரங்களும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடைமுதலியனவும் பின்னும்பலவும் நன்குபுலப்படும் இஃநூற்செய்யுட்களாற்பாடப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தாரல்லா, ஒருகுலத்தாரல்லா, ஒருசாதியாரல்லா, ஒரிடத்தாருமல்லா பாடியவர்களும் இத்தன்மையரே இவர்களில் அந்நணர் சிலர், அரசர் பலர், வணிகர் பலர், வேளாளர் பலர் பாடியவர்களுள் பெண்பாலாருமுள்ளார்

முன்னு ளிடையே யிருநா டாண்ட, காவலர் பலலோர் பாவலர் பலலோர், மாசரி கத்தை யாசற் விளக்கிச், சொற்சுவை பொருட்கலை துவன்றியெஞ்ஞானறு, மொப்புமை யிலலாத திப்பிய நடையுடைத, திறப்பா டமைந்தவிப் புறப்பாட்டுக்கள், தெய்வ வணக்கஞ்செய்யுமி னென்பவும், அறத்தின் பகுதியை உறத்தெரிப பனவும், பாவ வழியை நீவன்ன றென்பவும், இம்மைப் பயனெடு மறுமைய பயனைச், செம்மையின் வகுத்துத் தெரிவிப்பனவும், அந்நண ரியல்பைத் தீர்துரைப்பனவும், அரச நீதியை யுரைசெய வனவும், வணிக ரியல்பைத் துணிவுறுப்பனவும், வேளாண் மாக்களின் றுளாண் மையினை, யியம்பு வனவும் வயம்புரி போகக்கு, முந்நூறு மாசரைச் சந்தி செய வனவும், ஒற்றுமைப் பயனைச் சொற்றிடு வனவும், வீரச சிறப்பு யார்த தெரிப்பவும், இல்லற மாகிய நல்லற முறைப்பவும், துற

வற மதனைத் திறவிதிற நெரிப்பவு, மிடிததுன பததை யெடுத்தனுரைப் பனவும், வண்மையுந் தண்மையு முண்மையுந் திண்மையு, மென்னு மிவறறைப் பன்னு வனவும், அளியையு மொளியையுந் தெளிவுறுப் பனவுந், தமமைப் புரந்தோர் தாமாயந் திடவே, புலவர்கள் புலம்பி யலமர நெரிப்பவு, நட்பின பயனை நன்கியம் புநவுந், கலவிப் பயனைக் கட்டுரைப் பனவும், நீரிநிலை பெருக்கென நிகழ்த்து வனவு, மாணந் தனைத் தாநன குரைப்பவும், இளமையும் யாககையும் வளமையு நிலையா, வென்றே யிசைத்து நன்றையப் பனவும் அருளுடை மையினை மருளறத் தெரிப்பவுந், தாமநிந் தொழுகென றுரனுற விதிப்ப வும், அவாவின கேடே தவாவின பென்பவும், இனியவை கூற னனிந் ல் னென்பவும், உழவின பெருமையை யழகுற வுரைப்பவு, நன்றி யறிக வென்றிசைப் பனவுந், கொடுங்கோன் மையினை விடுங்கோ னென்பவுந், தவத்தின பெருமையைத் துப்பகா வனவு, மடியெனும் பினியைக் கடிமி னென்பவுந், கொலையெனும் பகையைத் தொலைமி னென்பவும், நல்லோரப் புணாநது புல்லோரத் தணநது, தாழ்வொன றினறி வாழ்மி னென்பவுந், சுற்றம் புரக்கு நற்றிற முரைப்பவுந், கற பின நிறத்தைக் கறப்பிப் பனவு, மக்கட பேற்றின மாண்புரைப் பன வுந், கணவனை யிழநத் மணமலி கூநத், தீப்பாய செய்தி தெரிவிப் பனவுந், கைமமை விரத் வெமமை விரிப்பவும், இன்னும் பறப்ப னன்னு வனவுமாய்ச், செப்புந் ரெவாக்கு மெய்ப்பிடை வைப்பாய், அரும்பெறன் மரபிற பெருமபயன் றருமே - என்று ஒருவாறு பொ துப்படத் தொகுத்துக்கூறுவதன்றி இன்னபாடல் இததன்மையது இன்னபாடல் இததன்மையதென்று கனித்தனியே எடுத்ததுக்காட்டி இவற்றின அருமை பெருமைகளைச் சீராட்டிப் பாராட்டுதற்கு ஒரு சிறிதும் வல்லேனல்லேன்

இவை நூலாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் உரையாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் தமவசமாகக் கி அவறறைத் தமக்கு முழு மணிப்பிடிக்கையாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தன வென்பதை, அவரவ ரருளிச்செய்த நூல்களும் உரைகளும் இவற்றின சொன்னடை பொரு ணடைகளை இடையிடையே பெருமபாலுந் தழுவிப்பிருத்தலே நன்கு புலப்படுத்தும்

இந்நூற்குககிடைத்தவுரை, பதப்பொருளை இனிதுவிளக்கி உரிய இடங்களிற் சொற்களைமுடித்துக்காட்டி இலக்கணக்குறிப்பையும் தினை துறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும் சொன்னயம் பொருணயங்களையும் நன்குபுலப்படுத்திவது, இவ

மு க வு ரை.

வுரை, இந்நூலின் முதல இருநூற்றாய்பததாறு பாடல்களுக்கும்ட்
டுமே கிடைத்தது, மேலுள்ளபாடல்களுக்கு ஒருபிரதியிலும் கிடைத
திலது; இவவுரைபாசிரியா இன்னொன்று தெரியவில்லை இவா சில
பாடல்களின் விசேடவுரையில் எழுதும் மறுபுகுகள், இருநூறகூப
பழையவுரை ஒன்றிருத்தென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன அவவுரை
இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை

இந்நூற்கு இலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே யென
பதும், இதில் ஒவ்வொருபாட்டின் பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணை
புமதுறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு ஏற்றன வல்லவென்பதும் நச்சினூக
கீணியா கருதது, அவாகருதது அன்னதாதல், 'ததகம் புதுநூல
வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினானும் அகத்தியமும்
தொல்காப்பியமுமே தொகைகளுக்கு நூலாகவின அவாகுத்திரப
பொருளாகத் துறைகூறவேண்டு மென றறிக' என்று தொல்காப்பி
யப்புறத்திணையியில் "கொடுப்போ தேதி" எனனும் சூகதிரவுரை
யில் அவரொழுதியிருத்தலாலும், மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில்
இந்நூற்பாட்டுக்களுட் சிலவற்றை வேறு திணை துறைகளுக்கு உதா
ரணமாகக்காட்டி அவா மறுத்தலாலும் துணியப்பட்டும்

இதத்தமிழாட்டின் பழையசரித்திரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளு
தலிலும் தெரிவித்தலிலும் பெருமபாலும் காலங்கழித்து உழைத்து
வரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய
வார்களாயின் இதனால் பலாவரலாறுகள்முதலியன தெரிந்துகொள்ளு
தல்கூடும்

இந்நூலுரையாசிரியா மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் -

இலக்கணம்	தொல்காப்பியம்	
இலக்கியம்	க. கலித்தொகை	உ. சீவகசிந்தாமணி.
	உ. குறுத்தொகை.	ச. பெரும்பாணாற்றுப்படை

நூதனமாக எழுதிய இருநூலுரைக்குறிப்பில், மறதி முதலிய
வற்றால் எழுதவேண்டியவைகள் எழுதப்படாமலும் வேண்டாதவை
கள் எழுதப்பட்டும் இருத்தல்கூடும், விவேகிகள் இக்குற்றத்தைப்
பொறுப்பாக்கின்றன நம்புகிறேன்

சில இடைபூற்றால் இப்பகுதியைக் குறித்தகாலத்தில் வெளிப
படுத்தக் கூடாமற் போயிற்று

இகணம்
வே. சாமிநாதையன்.
(1911)

பாடி ஓர் வரலாறு

[புறநானூற்றில் ௧0௧ - முதல ௧௨௫ - இறுதியாகிய செய்யுட்களைப்
பாடிய ஆசிரியர்கள் வரலாறு —]

ஒளவையார்.—இவர அதிகமானோமாள்த்சியீடம அமுதமயமாகிய நெல்லிக்கனிபெற்று அவனைப் புகழ்ந்தாரா, இஃது, இந்நூல் ௪௧ - மபாட்டி னாலும், ௧00 - ம திருக்குறளின் விசேடவுரையில் 'இனியகனிசனென்றது ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை' என்று பரிமேலழக ரொழுதியதனாலும் வெளியாகின்றது இவரார்பாடப்படடோர் அதிகமானோமாள்த்சி, அதிகமான்கள் பொதுடடேழிள், தொண்டைமான், நாஞ்சில்வள்ளுவன், சேரமான்மாவேண்கோ, பாண்டியன்சான்பேரித்தந்த உக்கிரப்பெருவழி, சோழன் இராசசூயம்பேட்ட பெருநந்திள்ள் யென்பாரா இன்னும் இவரியற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையிலும் துறுத்தோகையிலும் அகநானூற்றிலும் தொல்காப்பியவுரையிலும் யாப்பருங்கலவீரத்தியுரை முதலியவற்றிலும் காணப்படுகின்றன ஆதற்குடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நவழி, அசுத்திகோவை முதலியன இவரால் இயற்றப்பட்ட தூல்கள் இவர அவவசமயத்துச் செய்தனவாக உள்ள தனிப்பாடல்கள் மிகப்பல இவரபெயர் ஒளவையெனவும் வழங்கும் இவரியற்றிய செய்யுளி னென்கள் ௧0௧, ௧0௨, ௧0௩, ௧0௪

கபிலர்.—இவர அந்தணர், வேளபாரியின் நண்பர், அவன் இறந்த பின்பு அவனமகன்களை அழைத்துச்சென்ற மண்ணுசெய்துகொள்ளும்படி விக்சிக்கோள், இந்நங்கோவேளென்பவர்களை வேண்டி அவர்களமறுத்தது கண்டு வெறுத்தப பின்பு அம்மகன்களைப் பார்ப்பார்ப்படுத்தித் தமகடனைக் கழித்தனா, இதனை, இந்நூல் ௨00-ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலுணாக எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சிமையப்பொருளாகவுடைய மூன்றாமது இயற்றியவர இவரே, இதனை, "மருதமோ ரம்போகி செய்தலம் மூவன், கருதுவ குறிஞ்சி கபிலா" எனனும் பழையவெண்பாவாலுணாக அவ்வெட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்தில் ஏழாமபத்தைப் பாடிச் சேரமான செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனிடம் தூறியற்ககணமும் அவன் ஒரு மலைமீதேறிக் கண்டு கொடுத்த நாமம் பரிசிலாகப்பெற்றனா, இஃது அப்பதிற்றுப்பத்தையாற புலப்படுகின்றது இன்னும் இவரியற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையிலும் துறுத்தோகையிலும் அகநானூற்றிலும் காணப்படுகின்றன பத்தப்பாட்டினுள்ளொன்றாகிய பெருநகுறிஞ்சி என்று வழங்கும் துறிஞ்சிப்பாட்டும், பதினெண்கீழ்க்கண்ககினுள் ஒன்றாகிய இஃநூற்றுப் பதம் இவரருளிச்செய்தனவே. இவ்க்கணவுரைகளில் 'கபிலபரணா' என்ற உரையாசிரியர்கள் உதாரணவகாட்டியிருப்பதை உற்றுக்கோக்குமித்தது, இவர பரணாபால் மிக்கமேயமுடையவரென்றும் பெரும்பாலும் அவருடனிருப்பவ

4737

10 11.12.51 (புதுமீனோ வரலாறு)

ரென்றம் சொல்லுதற்கிடமுண்டு இவ்வாற பாடப்படடோ (சேரமான கடுங்கோவாழியாதன்)—சேரமான செலவக்கடுங்கோவாழியாதன், வேள பாரி, அருதை, மலையமான திருமுடிக்கரி, வையாவிக்கோப்பெரும்பே கன், விச்சிக்கோன், இருங்கோயென்னபா இவா அவவசசமயத்திற கூறிய பாடல்கள் மிகவும் வியக்கத்தக்கவை இந்நூலில் (இந் ம பாடல்) “வெறுதக கோவி விளகடுபுகழக கபிலன்” எனப் பொருநதிலிளங்கீரனு ராலும், (கஉசு ம பாடல்) “புலனழக கற்ற வரத ணான்”, (கஎசு ம பாடல்) “பொயயா நாவிற கபிலன்” என மாறேக்கத்துநப்பசீலயாராலும் இவா புகழ்ப்பட்டிருக்கின்றனா திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள “தினையளவு போதா” எனனும் நி ம பாடல் இவ்வாறசெய்யப்பட்டதாகத் தெரிகின்ற மையின், கடைச்சக்கமருத்து தமிழாராயகீ காராகிய கலலிசைப்புலவா நூற பத்தொன்பதினமருள் ஒருவரென்றம் திருவள்ளுவகாலத்தின ரென்றங் கூறப்படுவா இவா அவ்வுற, தொல்கயிலரென்பா வேறு இவரியற்றிய பாடல களி னெண்கள் - க0டு, க0சு, க0எ, க0அ, க0க, கக0, ககக, ககஉ, ககச, ககடு, ககசு, ககஎ, ககஅ, கஉ0, கஉச, கஉஉ, கஉஉ, கஉச.

பாரிமகளிர் — இவர்கள் பாரியெனனும் வள்ளலுடைய புதல்வியா இவர்களுள் ஒருத்தி மலையிலலாத வறடகாலகதில் இரத்துவரத் பாண்டொரு வனை உண்பித்தறகுச சோறுபெற்றமையாற பொண்ணை உலையிற்பெய்து சோறுககிக்கொடுத்தனள், இது, பழமொழியில் “மாரியொன நினறி வறத் திருத்த காலத்துப், பாரி மடமகள் பாண்மகறகு நீருலையுட, பொன்றத்து கொண்டு புகாவாக கலகிடு, னொன்றற முன்றிலோ வில்” எனனும் கஎக - ம வெண்பாவால் விளங்குகின்றது இவர்கள் தமது தந்தை யிறந்த பின்பு பிரிவாற்றது வருந்திப் புலம்பிப் பாடினா அப்பால் தமது கந்தையின் தோழராகிய கபிலராத பாப்பாக்கரு மணஞ்செய்துகொடுக்கப்பட்டார்கள் இவர்களியற்றிய பாடல் னெண், ககஉ

வடமவண்ணக்கன் பெருநீசாத் துர் — இவ்வாற பாடப்படடோன தோவண்மலையன் இவாபெயா வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத் தன ரென்றம் கையெழுத்துப் பிரதிகளிற காணப்படுகின்றது இவரியற்றிய பாடல் னெண், கஉடு

பாடப்படபோர் வரலாறு.

[புறநானூற்றில் ௧0௧ - முதல ௧௨௫ - இறுதியாகிய செய்யுட்களில் வந்துள்ள அரசாமுதலியோ வரலாறு —]

அதிகமான் நெடுமானஞ்சி — இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன், யுத்தத்திற போபெற்றவீரன் ஒருவகைவீரர்களாகிய மழவாகளுக்கூத தலைவன், ஒருகாலத்தில, உண்டோகரு நெடுங்காலமசீவீதகிருத்தலைச்செய்யும் கருநெல்லிபட்டி ஈடைப்பெற்று அதனை ஒளவைகருக்கொடுத்தபு புகழ்பெற்றவன், காஞ்சிநகரத்திருந்த தொண்டைமானென்னுமரசனிடம் ஒளவையைத் தூதுவிடுத்தோன், சேரமானுடைய உறவினன், பனைமாலையையுடையவன், வெட்சிப்புவையும வேங்கைப்புவையுடணியவோன், சேரன் சோழன், திதியன், எருமையூரன், இருங்கோவேணமான், பாண்டியன், பொருநன் என்னும் அரசரெழுவாகுரிய எழிலாஞ்சீனையும் நாமும் அரசவரிமையுமாகிய இவற்றையுடையோன் மேற்கூறிய அரசாளவரோடு பகைகரு மேற்சென்று அவரைப் போரில்வென்றோன், பாண்டியகழகதுபாடுமபடி கோவ லாரையும்வென்றோன் இவனுடையவூதகரோ இவன்மலை குதிரைமலை இவன்மகன் பொதுடெழினி, இவன்முன்னோ, தேவகளைப்போற்றிவழிபட்டு விண்ணுலகிலிருந்து கருமபை இவவுலகிற கொணாதனா இவன் பெயர் அதியமானெனவும், அதியமானநெடுமானஞ்சியெனவும், நெடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும் வழங்கும் இவன் சேரமான் பெருஞ்சேரலீரும் பொறையால் வெல்லப்பட்டானென்று பதியுறுப்பதனால் எட்டாமப்பதினால் விளங்குகின்றது ஒருவன்மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிரெல்லாது தன்மதிமுறகரு வருகதுணையும் இருப்பின் அஃது உழிநூயினடங்கும், அது சேரமானசெல்வழித் தகரீடை அதிகமானிருந்ததாம்' என்பது நோல்காப்பியம், புறத்தியாயிய ௩, எ - ம குத்திரம் நச்சீனூர்க்கினியருரை இவனைப்பாடியபுலவாகள் ஒளவையார், பாண்டி, பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார் செய்யுளின்னை - ௧0௧, ௧0௩, ௧0௬

அதிகமான்மகன்பொதுடெழினி — இவன், கொடையும் இன்பச்சிறப்பும வென்றிச்சிறப்புமுடையோன், இவன்பெயர் அகியமானநெடுமானஞ்சி மகன்பொதுடெழினியெனவும் வழங்கும், இவனைப்பாடியவா ஒளவையார் ௧0௨

சேரமானமாந்தரஞ்சேரலீரும்பொறை — இவன் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநறதின்ளியோடு போசெய்தான இவன்காலத்துபுலவாகள் பொருந்நிலிளங்கிரனார், வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாததனார் ௧௨௫

சோழன்இராசசூயம்வேட்டபெருநறதின்ளி — இவன் யுத்தத்தில வல்லவன், தோவண்மலையென்னென்பவனைத் துணையாக்ககொண்டு சேரமான மாந்தரஞ்சேரலீரும்பொறையோடு பொருது அவனை வென்றான சேரமான மாவெண்கோவோடும பாண்டியன் காணப்போதத் உககிரப்பெருவழுதியோடும நட்புடையோன் இவனைப் பாடிய புலவாகள் பாண்டரங்கண்ணனார், ஒளவையார், உலோச்சனார் இவன்காலத்துபுலவா வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாததனார் ௧௨௫

தேர்வண்மலையன் — இவன் சிறந்தவீரன், சோழன் இராசராமன் வேட்ட பெருந்தென்னிகளுக்கு துணையாய் நின்று சோமான மாந்தரஞ்சோலிரும் பொறையை வென்றான் இவனைப்பாடிய புலவர வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாதனூர் கட்டு

மலையமாந்திரமுடிக்காரி — இவன் பெண்ணையாற்றங் கரையின்கண்ணுள்ள மலாடென்று வழங்கும் மலையமாண்டின் அரசன் கோவலூர் இவனது இராசதானி தமிழ்நாட்டரசா மூவாகும் ஒவ்வொருசமயத்தாயுத்தத்திலுதவி புரிந்தவன், புலவர்க்கு பரமோபகாரி, முள்ளூர் மலையை யுடையான் அரசனாக குறிக்கொடுத்தோன் கட்டையமுவுள்ளவள்களிலொருவனென்று கூறப்படும் மலையனிவனே இவனகுதிணைக்குக் காரி யென்று பெயர் கட்டையமுவுள்ளவள்களிலொருவனாகிய ஓரியென்பவனோடு போசெய்தவன், இதை, [அடி ௧௧0 ௧௧௧] “காரிக் குதிணை காரியொடு மலைநீ, கோரிக் குதிணையாரியும்” எனும் சிறுபாணற்றுப்படையா லுணாக இன்னும், “நுஞ்சா முழுவீர கோவற் கோமான, டெடுத்தோக காரி கொடுங்கு முன்றுறைப, பெண்ணையம் போயாற்று துண்ணறல்கடுக்கு, நெறியிருங் கதுப்பினினைப்பேதைக்கு” எனவும், “முரண்கொடுப்பிற செய்வேன் மலையன், முள்ளூரக கானம்” எனவும், “ஒடா மலையன் வேலிற், கடிதின் மின்னுய்க் கார” எனவும், “ஆரியா துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப, பலருடன் கழித்தவாண் மலையன் தொருவேற, கோடியாகது” எனவும் அகநானூறு முதலியவற்றிற் சான்றோர் இவனைப்பாராட்டியிருந்தல்காண்க இவன்பெயர் மலையமாணெனவும், காரியெனவும், மலையனெனவும் வழங்கும் இவனைப்பாடிய புலவர்கள் — கபிலர், மாறேக்கத்தூர் பப்பசீலயார் கட்டி, கட்டி, கட்டி, கட்டி

வெளயர் — இவன் கட்டையமுவுள்ளவள்களிலொருவன், முந்தறு ஊரையுடைய பறம்புநாட்டிறங்கும் பறம்புமலைக்கும் தலைவன் முல்லைக்கொடுக்குத் தோகொடுத்தோன், இதை, [அடி ௧௧ ௧௧] “சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தோர் நலகிய, பிறங்குவென் னருவி வீமுரு சாரற், பறம்பிற கோமான பாரி” எனும் சிறுபாணற்றுப்படையா லுணாக தன்னுடைய முந்தறு ஊரையும் மறைப பொருள்க செல்லாவற்றையும் பரிசிலாக்குக்கொடுத்தோன், மிக்க பராகிரமமுடையவன் இவனைவெல்க்கருதிய தமிழ்நாட்டு வேந்தாமூவரும் போரின வெல்லவொண்ணாமையின் வஞ்சித்துக்கொன்றனர் இவன் இறந்தபின்பு இவன் பராகிரம கபிலர் சென்று இவன் மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விசிக்கவேண்டும், இருக்கவேண்டும் வேண்டி, அவரம்றுப்ப, அப்பால் அம்மகளிரைப் பாப்பாக்கு மணம்புரிவித்தனர் இவனைப்பற்றிப் பலவாறாக அவ்வசமயங்களிற் கபிலாபாடிய செய்யுட்களை ஊன்றிப் படிப்பின யாரும் மனமுருகாதிரா சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீகந்தர்நீர்ந்திராயனார் ‘கொடுக்கி லாதனைப் பாரியே யென்று கூறி னுக்கொடுப் பாரிலை’ என்று அருளிச்செய்திருந்தவின், இவன் காலம் அவர், காலத்தக்கு முந்தியதாகலவேண்டும் இவன் மலைக்கலை, புலவர் பலராலும் புகழ்ப்பட்டுள்ளது, இவன்பெயர் பாரியெனவும் வழங்கும் இவன் இறந்தபின்பும் இருந்த புலவர் புறத்திணைகளைக் கட்டு, கட்டி, கட்டி, கட்டி, கட்டி, கட்டி, கட்டி, கட்டி

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(க0க - க௨௫)

(க0க) ஒருநாட செல்லல மிருநாட செல்லலம
பலநாள பயின்று பலரொடு செலவினுந
கலைநாள போன்ற விருப்பினன மாதோ
வணிபூ ணணிநத யானை யியறே

௫ ரதிகமான பரிசில பெறுஉங கால
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன
கோட்டிடை வைத்த கவளம போலக
கையகத ததுவது பொயயா காதே
யருந்தே மாந்த நெஞ்சம

க0 வருந்த வேண்டா வாழ்கவன றுளே

தீணை - பாடாண்டிணை, துறை - பரிசில்கடாநிலை
அதிகமான ஓளவையார் பாடியது

இதன்பொருள் — ஒரு நாள செல்லலம் யாம ஒரு நாள செல்வேம், இரு
நாள செல்லலம் - இரண்டுநாளசெல்லைம், பல நாள பயின்று பலரொடு செல்
வினும் - பலநாளும் நெருங்கிப் பலரோடுகூடச் செல்வேமாயினும், தலை நாள
போன்ற விருப்பினன - முதற்சென்றநாளபோன்ற விருப்பத்தை யுடையன,
அணி பூண அணிநத யானை - அணிகலமணிநத யானையையும், இயல தோ -
இயன்ற தேரையுமுடைய, அதிகமான —, பரிசில பெறுஉங காலடி - பரிசி
லைப் பெறுங காலமானது, நீட்டினும் நீட்டாதாயினும் - நீட்டியினும் நீட்டி
யாதொழியினும், யானை தன கோடு இடை வைத்த கவளம போல - யானை
யானது தன்னுடைய கொம்பினிடத்தே வைக்கப்பட்ட கவளத்தைப்போல,
கை அகத்தது அது மது கையகத்தது அப்பரிசில, பொயயாகாத - அது
தப்பாது, அருந்த மொந்த நெஞ்சம - உணனை ஆசைப்பட்ட நெஞ்சே! வரு
ந்த வேண்டா - நீ பரிசிறகு வருந்தவேண்டா, அவன தாள வாழ்க - அவனு
டைய தாள வாழ்வதாக - எனறவாறு

அதிகமான விருப்பினனென முன்னேகூட்டுக கோட்டிடைவைத்தகவ
ளம்போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டு துகருமளவும் கோட்டிடை
வைத்தகவளம்போலப் பரிசில கையகத்தது வெனக, அன்றிக் களிந்து கோட்

டிடைவைத்தவனததைச சிறிதுதாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாத வாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்ப தாகி உரைப்பினு மமையும்

தானே முயற்சியென்பாரும் உளா அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக்குறைக்கப்பட்டது, அருந்தென முன்னிலையேவன்க்கி உரைப்பினு மமையும்

குறிப்பு—செவ்வலம்பிரண்டையும் எச்சமாக்கினும் பொருந்தம் மாது ஓ இரண்டெ- அசைநிலை பரிசில், சன்மானம், பேறு எனபன - ஒருபொருட் சொற்கள நெருசம் - விரி வாழ்க - விகாரம் 'தாளவாழ்க' எனறல் மரபு, ௧0௩ - "புரத்தல் வல்லன வாழ்கவன ருளே", ௧௧௧ - "வாழுவோர் வாழுவ வன ருளவா ழியவே" என இந்நூலிலும், "நாதனருள வாழ்க" எனத் தீநு வாசகத்திலும் வந்திருத்தல் காண்க 'வாழ்கவனருளே' எனவும் பாடம்

(௧0௨) எருதே யினாய துகமுண ராவே
சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய தன்றே
யவலிழியினு மிசையேறினு
மவண தறியுநா யாரென வுமணா

௫ கீழமரத தியாதத சேமவச சனன
விசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய திகை
ணுணிறை மதியத தனையயிருள
யாவண தோநின னிழலவாழ வோரக்கே

தீண - அது, துறை - இயன்மொழி
அவன்மகன் பொருட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ள - இனாய எருது துகம் உணரா - இனாய எருதுகளானவை துகம்பூணுதலை மதியா, சகடம் பண்டம் பெரிது பெய்தன்றே ண்டியானது உபபாகிய பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது, ஆதலால், அவல இழியினும் - அவ்வண்டி பள்ளத்தே இறங்கினாலும், மிசை ஏறினும் - மேட்டிலே ஏறினாலும், அவணது அறியுநா யாரென அவலிடத்தவரும் இடையூறறை அறிவார யார்தா னென்றுநின்றது, உமணா கீழமரதது யாதச - உப்புளானி கர் அசகமரத்தின்மணனே அடுத்தக கட்டப்பட்ட, சேம அச்ச அனன - சேமவசகப்போன்ற, இசை விளங்கு கவிகை நெடியோய - புழலிளங்கிய இடக்கீழிந்த னையையுடைய உயாந்தோய! திகைள நாள நிறை மதியத்த அநைய - நீ திகைளாகிய நாளநிறைந்த மதியத்தை யொப்பை, ஆகலின, நின் நிழல் வாழுவோரக்கு இருள யாவணது நின்னிழற்கண வாழும்வாக ளுக்குத் துண்பமாகிய இருள எவலிடத்தவளது - எ - ற

திகைளநாணிறைமதியத்தனையை யென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளு முந்தலாகிய குணங்களை அகமந்தா யென்றவாரும் சேமவசசனனவென

றது, ஏறநிழிவுடையவழி அசுசுமுறிநதுழிச சேமவசுச உதவினார்போல நீகாக்கினறநாட்டிறகு ஒரிடையூறு உறறல அதுநீக்கிக காததற்குரியையென பதாம். 'எருதே யினைய துகமுண ராவே, சகடம பண்டம பெரிதுபெய தன நே' எனபது உவமங்கருதாது சகடத்திறகுவுரும் ஏதங்குறித்து உமணா சேமவசுசயாததற்குக் காரணமாயினறது

கு - பு பினபு உமணரெனறதனால், பண்டம உப்பாயிறறு சேம வசுச காவலாகிய அசுசு "தேம்பாய கண்ணித தோவீச கவிகை" (மலைபடு கட்டும், ௩௬௬-ம அடி) எனபதில் 'கவிகை' எனபதற்குப் பொருள், 'கொடு ததுககவிந்தகை' எனறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது அன்ன நெடியோயஎனக இங்கே அறிவுமுதலியவற்றானிறைந்த பொகுடடெழினி கூறப்பட்டிருத்தல போலச சிந்தாமணி கோவிறையாரிலம்பகத்தில "வானவாய" எனனும் ௬௬-ம கவியில, "நாளவாய நிறைந்த நகைவெணமதி செலவு தொத்தான" எனச சீவகனும், சிறுபாணுற்றுப்படையில், "பனமீ ரூபடபானமதி போல, வீன்னகை யாயமோ டிருந்தோற குறுகி" என நலவியக்கோடனும் கூறப்பட்டிருத்தலகானக அமைந்தாய - நிறைந்தோனே ஏறநிழிவு - ஏறுத லிறங்குதல ஏதம - துன்பம மதிககுமுனபு இருளநிலலாதவாறுபோல உன ககுமுன்னாத துன்பம நிலலா தெனறபடி (க0௨)

(க0௩) ஒருதலை பதலை தூங்க வொருகலைத்
தூம்பகச சிறுமுழாத தூங்கத தூக்கிக
கவிழந்த மணடை மலாகருரா யாரெனச
சுரனமுத லிருந்த சிலவளை விறவி

ரு செலவை யாயிற சேனே னலலன
முனைசுட வெழுந்த மங்குன மாப்புகை
மலைகுழ மஞ்சின மழுகளி றணியும்
பகைப்புலத தோனே பலவே லஞ்சி
பொழுதிடைப படா அப புலரா மணடை

க0 மெழுகுமெல லடையிற கொழுநினம பெருப்ப

*வலத்தற காலையாயினும்

புரத்தல வலலன வாழகவன ருளே

தீண அது, துறை வீறலியாற்றுப்படை.

அதிகமாந்நெடுமாளஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ன - ஒருதலை பதலை தூங்க - காலினது ஒருதலைகண்ணே பதலை தூங்க, ஒருதலை தூம்பு அகம சிறுமுழாத தூங்க தூக்கி - ஒரு தலைகண்ணே துணைய அகத்தேயுடைய சிறியமுழாலைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி, கவிழந்த மணடை இடுவோரினமையின வலாதகவிழந்த எனமண

* வறத்தறகாலையென்றும் பாடும்

ஊடைய, மலகருகா யா என - இடமலாததவவலா யானெசசொலலி, சுரந முதல இருகத சிலவனை விறலி - சுரநதிடததேயிருகத சிலவாகிய வனை யையுடைய விறலி' செவ்வையாயின - நீ அவனபாற போவாயாயின, சே னேன அவன - அவன சேயமைககண்ணனவன, முனை சுட எழுநத மவருல மாபபுகை - முனைப்புலததைச கடுதலாவெழுநத இருட்சியையுடைய கரிய புகை, மலை குழ மருசின - மலையைசமுமுமுகிலபோல, மழ களிற் அணியும் - இவககளிறதைசமுமும், பகைப்புலததோனே பல வேல அஞ்சி - பகைவாதேயததிருகதான பலவேறபடையையுடைய அதிகமான, பொழுது இடைப்படா புலரா மணடை - ஒருபொழுதும் ஓயாமல உண்ணவும் தினன வுமபடுதலால் ஈரம்புலராத மணடை, மெழுது மெல அடையின கொழுநினம் பெருப்ப - மெழுகானியனற மெல்லிய அடைபோலக கொழுததநினம் மிக, அவததல கலை ஆயினும் - உலகம் வறமையுறுதலையுடைய காலமாயினும், புரத்தல வலவன - பாதுகாத்தலவலவன, அவன தான வாழக அவனுடைய தான வாழக - எ - து

பதிலையென்பது, ஒருதலைமுக்கூட்டையதோ தோறகருவி பகைப் புலததோனென்றகருத்து பகைவாபால் திறைகொண்டபொருளுடையனாத லின, நீவேண்டியவெல்லாநதருதல அவனுக்கு எளிதென்பதாம் சேனே னவலனென்பதற்கு - பரிசில் நீட்டிப்பானவலனென்று உரைப்பினும்மையும் உமமை - சிறப்பு

கு - பு கா - தோடசுமை ஒருதலை - ஒருபககம் தூங்க - தொங்க அகம் - உள முழா - மததளம் பரிசு - விதம் மணடை - ஏறகுமபாததிரம் மலாததல - வாயமேலாகப்பிடிக்கசெய்தல விறலி விளிப்பெயா, விறல படப்பாடியாடுபவனென்பது பொருள் சேயமை - தூரம் முனைப்புலம் - பகைவருறையுமிடம் பகைமேறசென்றோ பகைவருடைய நாட்டிலுள்ள ஊர்களைச்சுடுதல மரபு, இதனை, இநதூலில் "வடாது" எனனும் சு - ம பாட டிலுள்ள "வாடுக விறைவரின கண்ணி யொனனா, நாடுசடு கமழ்புகை யெறிதத லானே" எனபதனாலும், "களிற் கடைஇய" எனனும் எ - ம பாட்டிலுள்ள "நாடுசடு வினககத தழுவிகிக கம்பலை" எனபதனாலும், "வினைமாட்சிய" எனனும் கசு - ம பாட்டிலுள்ள "எம நனனா டொளனெரி யூட்டின" எனபதனாலும், "வெளிற் னேனகாழ" எனனும் உட ம பாட டிலுள்ள "நெடுநகா, வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்ப" எனபத னாலும், "வல்லா ராயினும்" எனனும் டுஎ - ம பாட்டிலுள்ள "நனநலைப் பேரு ரெரியு நகக" எனபதனாலும், மதுரைக்காஞ்சியிலுள்ள (கஉக-கஉஎ-ம அடிகள்) "காலெனனக கடிதராய, எடுகெட வெரிப்பாப்பி" எனபதனாலு முணாக, இது, 'எரிபாநதெததல' எனனூறதறையென்பா ஆசிரியா நோல்காப்பியர், [தொல - பொரு - புறநதிணையியல, அ - ம கு] மணடை நினம்பெருப்பப் புரத்தல வலனென இயைக்க அடை - நினததிறகுமமம் விறலி புலாலுண்பவளாதலின, இவ்வனம் கூறினா திறைப்பொருளை அரசா

இரவலாககு அளித்தலை, “வேகது தகத பணிதிறையாற, சேகதவர் கடும பாரதது, மோங்கு கொலவியோ ரடுபொருந்” எனனும் இஃதல உஉ - ம செய்யுளாலுணாக உமமை - ‘ஆயினும்’ எனபதிலுள்ளது ‘வாழ்க வவன ருளே’ எனவும் பாடம் (க0உ)

(க0ச) போற்றயின் மறவீர சாறறுது துமமை

யூகக்குறு மாகக ளாடக கலங்குந்
தாடபடு சினனீாக களிறடடு வீழ்ககு
மீப்புகடைக கராஅத தனன *வெனனை

ரு துண்பல கரும கினைபா

இனையனென நிகழிற பெறலரி தாதே

திணை - வாகை, துறை - அரசவாகை

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - போற்றயின் மறவீர - நீங்கள் பாதுகாமின் மறவீர, துமமை சாறறுதும - துமக்கு நாவகள அறிவிப்பேம், ஊர குறுமாககள ஆ - கலங்கும தாள படு சில நீ - ஊரினகணுள்ள இளம்புதலவராடுதலாற கலங்கு கின்ற காலவான அளவிற்பட்ட சிலவாகிய நீருளே, களிறு அடடு வீழ்க கும - யானையைக் கொண்டுவீழ்க்கும், சாப்பு உடை கராஅதது அனன எனஃ - இழுதலையுடைய முதலையை ஒரும என இறைவனது, துண்பல கருமம் நினையாது - துண்ணிய பல காரியங்கனையும் நினையாமலே, இனையன என்று இகழின - அவனை இனையனென்று மதியாதிருப்பின, ஆடு பெறல அரிது - வென்றிபெறுதல துங்களுக்கு அரிது - ள - று

மறவீர, துமக்குச சாறறுதும, எனனை இனையனெனநிகழின வென்றி பெறுதல அரிது, ஆதலால், நீர் போற்றயி்னைக கூட்டுக

மீப்புகடையென்றேதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும்

கு - பு - மறவீர வீரர்களே துமமை, உருபுமயக்கம கராம - முதலை விசேடம், இதனை, “கொடுந்தாண முதலையு மிடங்கருங் கராமும” எனனுங் துறிஞ்சிப்பாட்டாலும், அதனுரையாலு முணாக வீழ்க்குங்கராமெனக எனஃ - எனது தலைவன, “எனனைமுன னிலலனயின நெவ்வரி” (எஎக) எனது தீருக்துறளில வந்திருததல காணக ஆடு வென்றி மறவர்களை கோக்கிக் கூறியதுபோலத் தலைவனது வென்றி கூறியவாறு (க0ச)

(க0ரு) சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல விறவி

தடவுவாயக களித்த மாயிதழுக குவனை
வண்டுபடு புதுமலாத கண்சிதா கலாவப
பெயயினும் பெயயா தாயினு மருவி

ரு கொள்ளுமு வியன்புலத துழைகா லாக

கூ புறநானூறு மூலமும் உரையும்

மால்புடை நெடுவரைக கோடுதோ நிழிதரு
நீரினு மினிய சாயற

*பாரி வேளபாற பாடினை செலினே

தீணை பாடாண்டிணை, துறை - விற்றலியாற்றுப்படை
வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது

இ ள்—வாள நுதல விறல் - ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடைய விறல், சேயிழை பெறுகுவை சிவந்த ஆபரணங்களைப் பெறுவாய், தடவுவாய் கவித்த மா இதழ் குவளை பெரிய இடத்தை யுடைய சீனையின்கண்தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தினது, வண்டு படு புதுமலர் - வண்டு மொய்க்கும் புதிய மலரின்கண, தண சிதா கலாவ - குளிர்ந்த துளி கலக்க, பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் - மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும், அருவி—, கொள உழு வியன புலத்தழை காலாக - கொளளிற்றகு உழுத பாரத நிலத்திடை நீர்ஒடுகாலாக ஓட, மால்பு உடை நெடுவரை கோடுதோறு இழிதரும் - கண்ணேணியையுடைய நெடிய மலையினது சிகரத்தோறும் இழிதரும், நீரினும் இனிய சாயல் - நீரினும் மிக இனிய மெனமையையுடைய, பாரி வேளபால் பாடினை செலினே - வேளபாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்வாயாயின - எ - று

விறல், பாரிவேளபாற பாடினை செலினே, சேயிழைபெறுகுவையென்க கூட்டுக

அவனமலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோநிழிதருமென்பபட்டது புதுமலாத தண்சிகா கலாவப் பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழைகாலாகக் கோடுதோநிழிதரும் அருவிநீரினும் இனிய வென வியையும்

எனவே அவன்குணங்களை தோன்றினின்றன

கு - பு தடவுவாய் - அனமொழித்தொகை மா - கருணை கலாவ காரியப்பொருட்டு உழை - இடம் கண்ணேணியாவது - கண்களிலேயே அழைவைத்து ஏறிச்செல்லும்படி அமைத்தனள மூங்கில பாரியின மலையாகிய பறம்பி லுள்ள அருவியையும், அதிலுள்ள சீனையும் நல்லிசைப்புலவர்பலரும் பாராட்டியுள்ளார், “பாரி பறம்பிற் பனிச்சீனை போலக், காண்டற கரியன்” எனபது இந்நூல், 12, 13, “பிறங்குவென எருவி வீழ்நூ சாரற, பறம்பிற் கோமான பாரி” எனபது சிறுபாணற்றுப்படை, 40 - கூக, “பாரிபறம்பிற் பனிச்சீனைத் தெண்ணீர்” எனபது குறுந்தொகை, 44, “பாரி யம்பெருமைஞ்சீனை பூத்த, தேங்கமழ புதுமலர்” எனபது அகநானூறு, 94 தோன்றினின்ற அவன்குணங்களாவன தணமை, வறப்பினும் வளந்தரும் வணமைமுதலியன

(40)

* பாரியின் பெருமையை “கொடுக்கி லாதனைப் பாரியே யென்று கூறி னுங்கொடுப் பாரிலே” எனது ஸ்ரீகந்தரழகர்தீரநாயனார் திருவாக்கரனுமுண்டாக, திருப்புகழார்தீர்தேவாரம்,

(க0க) நல்லவுந தீயவு மல்ல குவியினாப
 புலலிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
 கடவுள *பேணே மெனனா வாங்கு
 மடவா மெல்லியா செலவினுங்

நு கடவன பாரி கைவண மையே

தீணை - அது, துரை - ஓயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது

அன்பளிப்பு

இ - ள - நல்லவும் தீயவும் அல்ல நல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன குடும்புவாதலால் அவையிரண்டினும்வைத்து எண்ணப்படாத, குவி இணா புல இலை எருக்கம் ஆயினும் - குவிந்த புகுகொத்திணையும் புலவிய இலையையுமுடைய எருக்கம்புவாயினும், உடையவை கடவுள பேணேம எனனா ஒருவனுடையவற்றைத் தேயவட்கள வீருமபேமெனனா, ஆங்கு - அதுபோல, மடவா மெல்லியா செலவினும் - யாதும் அறிவில்லாதாரும் புலவியருணகுகையுடையாரும் செலவினும், பாரி கைவணமை கடவன - பாரி கைவணமைசெயதலைக் கடப்பாடாகவுடையவன் - எ - று

‘குவியினாப புலலிலை யெருக்கம்’ என்றது, முதற்கேற்ற அடையுதித்த ஆகுபெயர் உமமை இழிவுசிறப்பு மெல்லியரென்பதற்கு வறமை யுற்றரென்று முறைப்பா

கு - பு நல்லவுநதீயவுமெனறது குடிதற்குரிய பூக்களை யென்றும், குடாப்புவாகியஎருக்ககுத் தீயனவற்றினவரிசையிலவைத்தும் எண்ணப்படாத தென்றாக கொள்க, எருக்கம்பூவின் இழிவைக்கூறியபடி, இங்ஙனயிழிந்த எருக்கம்பூவையும் கடவுள பேணுதலை, “ துணையிவ்வு ரினும்விரைசாரந தறியாத புலவெருக்ககுஞ் சூழ்க் கொண்டாய ” எனனும் இரத்தின்கிரீகிலம்பகச்செய்யுள்முதலியவற்றா லுணாக, கூ யாதும் - சிறி தும் மடம் - அறியாமை கடப்பாடு கடமை எருக்கமெனறது பூவுக்கானமையில, ஆகுபெய ரென்றா ‘முதற்கேற்றஅடையடுத்தது’ என்றதை “ கருந்தகட டிளைப்படி மருதி னொளவினா ” எனனும் தீருமுருகாயறுபடையிலுங் காண்க, உஅ - ம அடி உமமை, ‘செலவினும்’ என்பதி லுள்ளது (க0க)

(க0எ) †பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி

யொருவற புகழ்வா செநநாப புலவா

பாரி யொருவனு மல்லன

மாரியு முண்டண டிலகுபுர பதுவே

* வேண்டேமெனனாவென்றும் பாடம்

† இப்பாட்டு, தொல் பொரு புறத்திணையிலில், டுடு - ம சூத்திரத்தில “ கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅப பழித்தல் ” என்பதனுரையிற் கொடுப போரை ஏததியதற்கும், உவமலியலில், “ உவமத்தனமையும் ” எனனும் டுச - ம சூத்திரவுரையிற் பட்டாங்குவமத்திற்கும் உதாரணமாகவரதுள்ளது

அ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தீணையும் துறையும் அவை

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன — பாரி பாரி என்று பல எத்தி - பாரி பாரி என்று சொல்லி அவனுடைய பலபுகழையும் வாழ்த்தி, ஒருவன் புகழுவா சொந்தா புலவா - அவ சொருவியேயே புகழுவா செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோ, பாரி ஒரு வனும் அல்லன் - பாரியாகிய ஒருவனுமே அல்லன், மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகு புரப்பது மேகமும் உண்டு, இவவிடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்த தரு - எ று

உலகுபுரத்ததரு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவின் புகழுவா சொந்தாப்புலவரென்ப பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு

கு - பு பலபுகழ் - கொடை, வீரம், கலவி முதலியவற்றால் வருவன 'புரப்பதரு' எனனும் நான்கனுருபு செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கது, "ஈந் தவித்தாளுறறல்" எனபுழிப்போல "கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரி மாட, டெனனறறறக கொல்லோ வுலகு" எனனூத் திருக்கிறார் இவகே அறியத் தக்கது இச்செய்யுள் விவகருவமையணியின்பாறப்படு மென்பா இலக்கண வினக்கவுரையாசிரியர், ஈ + ன் கு இது, மாரிக்ரம் பாரிக்ரம் ஏற்றிழி வில்லையெனனூத் தன்மைபடக கூறவே அவனுயாவுகறியதாயிற்று (க0எ)

(க0அ) குறத்தி மாடடிய வறறகடைக கொள்ளி

யார மாதவி நமபுகை யயலது

சாரல வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்

பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்பூண்டு

நு பாரியும் பரிசில ரிரப்பின

வாரே னெனனா னவாவரை யனனே

தீணையும் துறையும் அவை

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன — குறத்தி மாடடிய வறற கடைக்கொள்ளி - குறத்தி மடுத்த தெரிக்கப்பட வறறிய கடைக்கொள்ளி, ஆரம் ஆதலின் - சந்தனமாத லால், அம் புகை - அதன் அழகியதாகிய புகை, அயலது சாரல - அதற்கு அரு காகிய சாரற்கண், வேங்கை பூஞ்சினைத் தவழும் பறம்பு - வேங்கைமரத் தின் பூங்கொம்பின்கட பரக்ரம் பறம்பானது, பாடினரது பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடையதாயிற்று, அறம் பூண்டு - தன்மத்தைப் பரித்தது, பாரியும் - பரிசிலா இரப்பின - பரிசிலா வேண்டுவாராயின, வாரே னெனனா - அவ்வழி வாரேனென்றசொல்லானுகி, அவா வகையன் - அவரெல்லக்கண்ணே நிற்பன் - எ - று

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மாமினமையும், பகைவாசுடும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று

கு - பு மடுத்த - சோதது கடைகொள்ளி - தலையில் நெருப்
பையுடைய மரக்கடடை புகைக்கு அழகு, மணமுதலியன சாசல மலைப்
பக்கம், சாரந்த இடமென்றபடி பூங்கொம்பு - பூக்களையுடையகிளை கூறி
டடுக்கொடுத்தல் பங்கிடடுக்கொடுத்தல் அவருடையது - அப்பாடினோ
ருடையது பரிதது - தாங்கி அவவழி - அவவிடத்தது 'வரையனனே'
என்பது விரித்தல் பகைவா சுடுதலை, 'எரிபரந்தெடுத்தல்' என்னுந்ஹை
யென்று தோல்காப்பியரும், ஊர்கொலை, உழபுலவஞ்சி முதலிய துறைக
ளினபாற்படுமென்று ஐயாசிரிதரும கூறுவா (க0அ)

(க0கூ) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே

நளிகொண முரசின மூவிரு முற்றினு

முழவ ருழாதன நானகுபய னுடைத்தே

ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி நெலவளை யுமமே

ஈ இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின பழமுழக குமமே

மூன்றே, கொழுங்கொடி வளளிக கிழங்குவீழக குடமே

நானகே, அணிநிற வேரி பாய்தலின மீகழிநது

திணிரெடுகு குறைந தேனசொரி யுமமே

வானக ணற்றவன மலையே வானத்து

க0 மீனக ணற்றதன சுனையே யாங்கு

மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்

புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினூ

தாளிற கொள்ளலி வாளிற ருரலன

யானறி குவனது கொள்ளு மாறே

கரு சுகிரபுரி நரம்பின சிறியாழ பண்ணி

விரையொலி கூந்தனும் விறலியா பின்வா

வாடினிர பாடினிர செலினே

நாடுங் குன்று மொருங்கி யுமமே

திணை - நொச்சி, துறை மகணமுத்தல்

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - அளிது - இரங்கத்தக்கது, பாரியது பறம்பு - பாரியுடைய
பறம்பு, நளி கொள முரசின மூவிரும முற்றினும் - பெருமையைக்கொண்ட
முரசினையுடைய நீயாமூவேந்தரும் சூழந்திடினும், உழவா உழாகன நானகு
பயன உடைத்து - உழவரால் உழுதுவிளைவிக்கப்படாதனவாகிய நானகு
விளையுளையுடைத்து, அவற்றுள், ஒன்றே - முதலாவது சிறியிலை வெதிரின
நெல விளையும் - சிறியிலையையுடைய மூங்கிலினது செல விளையும், இரண்
டே - இரண்டாவது, தீஞ்சுளை பலவின பழம் ஊழகரும் - இனிசுளையை
யுடையபலாவினது பழம் உதிரும, மூன்றே-மூன்றாவது, கொழுங்கொடி வள

ளிச்சிழங்கு வீழ்க்கும்-கொழுலியகொடியுடையவள்ளிச்சிழங்கு தாழ்வீரு
 க்கும்; காங்கு - காண்காவது; அணிநிறம் ஒரி பாயதவின - அழகிய நிறத்தை
 யுடையகீலநிறம் பாபதலால், மீது அழிந்த - அதனமேற* பவரழிந்த, திணி
 ன்றவருளறம தேன சொரியும் - கனத்த கெடியமலை தேனைப்பொழியும்,
 காவண அறறு அவன மலை - அகல் நீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக
 கும் அவனாறுமலை, வானத்துமீன அற்று அதன சூளை - அவ்வானத்தின்கண்
 மீளையொகும் அமமலையின்கடசூளை, ஆங்கு - அவலிடத்து, மரந்தொறும்
 பிணித்த களிற்றினிராயினும் - மரங்கனதோறும் கட்டப்பட்ட யானையை
 யுடையிராயினும், புலந்தொறும் பாப்பிய தேரினிராயினும் - இடந்தொறும்
 பாப்பப்பட்ட தேரையுடையிராயினும், தானின கொள்ளலிச-உககன முயற்சி
 யாற்கொள்ளமாட்டா, வானின தாரலன - துமதுவானவலியால் அவனதா
 ளான, யான அறிசுவன அது கொள்ளும் ஆறு யான அறிவேன அதனைக
 கொள்ளும்பரிசை, சுகிா புரி நாமபின சீறியாழ பண்ணி - வடித்தொழுக
 கப்பட்ட நாமபிணையுடைய சிறியயாழைப் பண்ணி வாசித்து, விரை ஒலி கூட
 தல தும் விற்றலியா பினவர - நறநாறறத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலை
 யுடைய தும்விற்றலியா பினவேவர, ஆடினிரா பாடினிரா செவின் - ஆடினிராய்ப
 பாடினிராய்ச்செவின், நாமம் குன்றும் ஒருங்கு ஈயும் - அவன தும்க்கு நாட
 டையும் மலையையும் கூடத்தருவன - ஏ - று

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கணவந்தது ஒரியென்பது, தேன
 முகிரந்தர பரகும் கீலநிறம், முசுககலையெனினும் அமையும் குன்றம்
 தேனசொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளினொழில் இடத்துமேல வறிநின
 றது காண்குபயனுடைத்தென்றுவைத்து, நெலவிளையும் பழமூழ்க்கும் கிழ
 வகுமீழ்க்கும் தேனசொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறின
 ரெனினும், கருதியது நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக் கொள்க
 வான்கணற்றணிமலையேயென்று பாடமோதுவாருமுளா வான்கணற்றென
 றது, மலையின் ஒக்கமும், பாப்பும் மீன்கணற்றென்றது, சூளையினது பன
 மையும், தெளிவும், சிறமையும் ஈண்டுக் கண்ணென்பது, அசைநிலை தாள
 னன்றது, படையறுத்தலும் அழித்தறகுவேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்ற
 ளும் விற்றலியொன்றது, அவா உரிமைமகளிரை

கு - பு அளி - இரக்கம் 'இரக்கத்தக்கது' என்றதற்கு எழுவாய்,
 பாரியைக்கொல்ல நினைந்து நாலவகைப்படையுடன பறம்பைச் சூழந்த மூவே
 கதருடையசெயல் மூவேந்தா - சேரசோழபாண்டியா விளைவு - விளாசசல்,
 'சிறியிலு' என்பதில் யகரம் விகாரத்தால் தொக்கது விளையும்மே, ஊழ்க
 கும்மே, கீழ்க்கும்மே, சொரியும்மே, ஈயும்மே யென்பனவற்றில் மகாவொற
 றுக்கள விகாரத்தால் விரிந்தன கிழங்கு கீழேதாழ்வீருத்தலை கீழ்க்கலென
 நல் மரபு, "வள்ளி கீழ் கீழா வரையிசைத் தேனொடா" (௩௧) எனனுந்
 துநீதிக்கீகலியாலும், "வயப்பிடி முழந்தான கடுப்பக் குறிதொறும், விழுமி
 தின் கீழ்க்கன கொழுககொடிக் கவலை" (௧௨௭-௧௨௮) எனனும் மலைபு

* பவணழிந்தென்றும் பாடும்.

கடாததாலு முணாக ஓரி - தேனமுதிராதாறபரகமும் நீலநிற மென்பதை, "நீனிர வோரி பாயந்தென நெடுவரை, நேமியிற செலலு செய்கணிரூல" (௫௨௪ - ௫௨௫) எனனும் மலைபடுகடாததாலுமுணாக பவர் - மேறபகுதி மீன - நகூத்திரம, மீனகணற்று - மீனற்று பரிசை - விதத்தை சுகிரதல - சிககறவடித்தல பணணி - வாசுத்தறகு ஆயத்தஞ்செயது ஒலித்தல - நழைத்தல, "ஒலித்தெங்கு" எனபது பதிற்றுப்பத்து, இரண்டாமபத்து, ஊநாடு - பறமபுநாடு குன்று - பறமபுமலை 'வியப்பினகணவந்தது' எனறது, 'அளிதோ எனபதிலுள்ள ஓகாரத்தை மலையின ஓகம - மலையின உயர்ச்சி இசெய்யுளை, தோலகாப்பியப்புறத்திணையில "கொன்னாரதேஎம்" எனனும் கட - ம சூத்திரவுரையில அகத்த உழிகையேரனுடைய குறை வில்லாதபெருஞ்செவ்வக கூறுத லென்னும் பொருளில வரும 'அகத்தோன செவ்வம்' எனனூறுறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினா நச்சிநூர்கீகியர், படை - கரத்துபடை (க0க)

- (கக0) கடநதி காளை மூவிரும் கூடி
யுடனறனி ராயினும் பறமபுகொளற கரிதே
முநநூ நூராததே தண்பறமபு நனனாடு
முநநூ நூரும் பரிசிலா பெறறனா
ரு யாமும் பாரியு முளமே
குன்று முண்டுநீ பாடினார செலினே

தீணயும் துறையும் அவை

ழவேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது

இ - ள -- கடநது அடு காளை மூவிரும் கூடி - வஞ்சியாது எதிரினறு கொலலும் படையினையுடைய முன்று திறத்திருவ கூடி, உடனறனிராயினும் - பொருதிராயினும், பறமபு கொளறகு அரிது - பறமபானது துமமாத கொள றுத்தறகு அரிதாகும், முநநூறு ஊரத்தது தண நல பறமபு நாடு - முநநூறு ஊரகளையுடையது குளிராத நல்ல பறமபுநாடு, முநநூறு ஊரும் பரிசிலா பெறறனா - அம்முநநூறு ஊரகளையும் பரிசிலாபெறறூர், நீ பாடினார செலின நீவா பாடினாராயவரின, யாமும் பாரியும் உளம் - துமககு யாமும் பாரியுமுள்ளேம், குன்றும உண்டு - அதுவேயன்றி மலையுமுண்டு -- ௭ - து

நீ பாடிவரினும் பறமபுநாடு பரிசிலாமுன்னேபெறறமையின, அது துமககுக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க

கு - பு கடத்தல இப்பொருட்டாதலை, "ஒன்னூறாக கடத்தலே முரவுநீ மாகொளற" எனனும் பாலைகீகல்கீது நச்சிநூர்கீகிய ரெழுதிய உரையாலுணாக, உள மூவிரென்றது சேரசோழபாண்டியர்களை உடனறனிராயினும், உமமை - சிறப்பு பரிசிலா இரத்தவாதோ குன்றென் தது, பறமபின பாடினார - வினையெச்சமுறறு 'யாமும், பாரியு முளம்' என்றதனால், "அண்பிலா ரெல்லாந் தமககுரிய னையுடையா, ரென்பு முரியர்

கூட புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பிறாகு” எனலூ தீநீக்குறளுக்கினவகப பரிசிலாபாற பாரிககுளள அன
பின சிறபபும், ‘குணறுமுண்டு’ எனறதளுற பறமபு அதுகாறும் பரிசிலாக
குககொடுககப்படாமையும் வினவகுகினறன (கக0)

(ககக) அளிதோ தானே பேரிருக குணறே
வேலின வேறல வேறதாககோ வரிதே
நீலத திணைமலா புரையு முணகட
கிணைமகட கெளிதாற பாடினள வரினே

திணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள - அளிது - இரவகதக்கதது, போ இருககுனறு பெரிய கரிய
குணறம், வேலின வேறல வேறதாககு ஒ அரிது அது வேலானவெலலுதல
வேறதாககோ அரிதாகும், பாடினள வரின - பாடினளாய வருவாளாயின,
நீலதது இணை மலா புரையும் உண கண கிணைமகடகு எளிது - நீலத்தினது
இணைநத மலரை யொகரும் மையுண்டகணையுடைய வீறலிககு எளி
தாகும் - ள - று

பாடினளாயவரினெனறகருதது அவடரும் அவவாறனறித தன பெண்
மையால் மயக்கி வெனறுகோடல் அரிதெனபதாம்

கு - பு. அளிதோவெனபதில ஒ வியப்பினகண வாதது தான ஏ
இரண்டிம் அசைநில இருமை - கருமை, “இருமபிடித்தொழுதி” எனபது
இநதுல சச - ம பாட்டு இணைநதமலா - இரண்டாகசசோநதமலா கிணை -
தடாரிப்பறை க)க மபாட்டுமுதவியவறறை மகணமறுததுமொழிதலென
னுநதுறையாகககடறியிருத்தலால், மூவேறநரும் பாரிமகளிரை விருமபிவந
ததுபறறி அவனுக்கும் அவாகளுக்கும் பெரும்போரிகழாததெனபது, ஊகித
தறியப்படுகினறது (ககக)

(ககஉ) அறறைத திவக எவவெண ணிலினி
னெநதையு முடையே மெககுனறும் பிறாகொளா
சிறறைத திவக எவவெண ணிலினி
வெனறெறி முரசின வேறதரெங

இ குணறுங கொண்டாராயா மெநதையு மிலமே

திணை - பொதுவியல், துறை - கையறுநிலை.
பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ள - அறறை திவகள அ வெண்ணிலினி - மூவேறநரும் முறறி
விகுநத அறறைத்திவகளின அவ்வெளளியநிலாவினகண, எநதையும் உடையே
மே - எமமுடையதகதையையுமுடையேம, எம குணறும் பிறா கொளளா -
எமமுடையமலையையும் பிறா கொளளா; இறறை திவகள இ வெண்ணில
வின - இறறைத்திவகளது இவ்வெளளியநிலவினகண, வெனறு எறி முரசின

வேந்தா - வென்றதைந்த முரசினையுடைய அரசா, எம் குன்றம் கொண்டா - எம்முடைய மலையையும் கொண்டா, யாம் எந்தையும் இலம் - யாம் எம்முடைய தந்தையையும் யிழந்தோம் — எ - று

திங்களை மாதமென்பாரு முளா ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வருசித்தகுகொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின் வேந்தா' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிகுறிப்பாயநின்றது

கு - பு முற்றியிருந்த சூழந்திருந்த அறறை எனபது நெஞ்சறி சுட்டு திங்கள - சந்திரன் அறைந்த - முழக்கிய தந்தையென்றது பாரியை 'வென்றெறிமுரசின்வேந்தா' என்றது இந்நூலில் "ஒல்லுவதொல்லும்" எனலும் ககஈ - மபாடடி லுள்ள 'நோயிலராகநின்புதலவா', 'சிறக்கநினை' எனப்பனபோல இகழ்ச்சிகுறிப்பாயநின்றது (ககஉ)

(ககந) மட்டுவாய திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவு
மட்டான றுளுக கொழுந்துவை யூனசே" றுய
பெட்டாக கீயும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மனனே முன்னே யினியே

நு பாரி மாயந்தெனக கலங்கிக கையறறு
நீரவா கண்ணைந தொழுதுநிற பழிச்சிச
சேறம் வாழியோ பெருமபெயாப பறம்பே
கோற்றிண முனகைகு குறுந்தொடி மகளிர
நாறிருக கூந்தற கிழவரைப படாந்தே

நீணயும் துறையும் அவை

அவன்மகளிரைப பாபபா'ப்படுக்கக்கொண்டுபோவான் பறம்பு விடுத்த கபிலர் பாடியது

இ ள - மட்டு வாய திறப்பவும் மதுவீருந்தசாடியை வாயதிறப்பவும், மை விடை வீழ்ப்பவும் - ஆட்டுக்கிடாயை வீழ்ப்பவும், அட்டு ஆன்று ஆளு கொழுந தவை ஊனசேறும் அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவிய துவையையும் ஊனையுமுடைய சேறறையும், பெட்டாக்கு ஈயும் பெருவளம் பழுனி - விரும்பியபரிசே தரும் யிக்கசெலவமுதிராந்து, நட்டனை முன்னே - எம்மோடு நட்புச்செய்தாய முன்பு, இனி - இப்பொழுது, பாரி மாயந்தென கலங்கி - பாரி இறந்தானாக கலங்கி, கையறறு - செயலறறு, நீர வாகண்ணைம - நீரொழுகுகின்றகண்ணையுடையேமாய, தொழுது நின பழிச்சி சேறம் - தொழுது நின்னைவாழ்த்திச செல்லுதம், பெருமபெயா பறம்பே - பெரியபுகழையுடைய பறம்பே, கோல திரள குறுந்தொடி முனகை மகளிர - கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட திரண்ட குறியவனையெண்ணிந்த முனகையினையுடைய மகளிரது, நாமு இரு கூந்தல கிழவரை படாந்து - மணங்கமழும் கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவரை நினைந்து — எ - று

பறம்பே, பெருவளமபழுனி நடடனை, முன, இனி நாரிருககூநதற
கிழவரைப்படாநது சேயுமெனக கூட்டுக

மன - கழிவினகணவநதது வாழியும், ஒவும் அசைநிலை ஆளுகொ
முநதுவை யென்பதற்கு வீருப்பம் அமையாத கொழுநதுவை யென்னு
மமையும்

கு - பு விடை இப்பொருட்டாதலை "மசவலி நிலையுய மாததாட
கொழுவிடை" எனனுநதிமுநநாபறுபுபடையாலுமுணாக, டருஉ அடப
பட்டு - சமைக்கப்பட்டு துவை உணவினவிசேடம், துவையவென்றுங்
கூறப்படும் கண்ணேம - வினையெச்சமுற்று பெயா - புகழ், "பெரும
பெயாப் பிரமன" என்பது சீவநகிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கள அ மகளி
ரென்றது - பாரியினபுதலவியவை கிழமை - உரிமை கூநதலைதீண்டதற்கு
உரியவா கணவா, இஃது, "இவனிவ னைமபால பறறவு ய்வளிவன, புனறலை
யோரி வாங்கினள பரியவும்" எனனும் துறுந்தோகை, உஉக ஆம செய்யு
ளாலும், "பேசிய பெயரி னுளைப் பேதறா தொழிவே னுயின, ஆசுமன
பிலாத புனபெண கூநதலயா னணவ வென்றான" எனனும் சிந்தாமணி,
சாமஞ்சரி யாரிலம்பகம் அ மகவியாலுமுணரப்படும மனனே, ஒ - அசை
நிலை (ககக)

(ககச) ஈண்டுசின றோககுந தோனறுகு சிறுவரைச

சென்றுசின றோககுந தோனறு மனற

களிறுமென றிட்ட கவளம் போல

நறவுப் பிழிநதிடட கோ துடைச சிதறல

நு வாரகம் பொழுக்கு முன்றிற

றோவீ சிருககை நெடியோன குன்றே

தீயையும் துறையும் அவை

அவன்மகளிரைக்கோண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கிந்ன்றுசொல
லியது

இ - ன - ஈண்டு நினறோககும் தோன்றும் இவவீடததுநினறோக
குந தோன்றும், சிறுவரை சென்று நினறோககும் தோன்றும் மனற சிறிது
எல்லையோய நினறோககும் தோன்றும், நிச்சயமாக, களிற் மெனறிட்ட
கவளம்போல யானை மென்றுபோகடப்பட்ட கவளதகினது கோதுபோல,
நறவு பிழிநதிடட கோது உடை சிதறல - மதுப்பிழிந்துபோகடப்பட்ட
கோதுடைத்தாகிய சிதறியவறறினின்றும், வார அசுமபு ஒழுக்கு முனறில -
வாரநத மதசசேறு ஒழுக்கு முறறததைபுடைய, தோ வீச இருககை நெடி
யோன குன்று - தோவழங்கும் இருப்பையுடைய உயாநதோனுடையமலை

நெடியோனகுன்று தோன்றுமென்றது, புகழான உயாநது காணாதாக்க
கும் செலிப்புலகைத்தோன்றும், அவனுள்ளயகாலத்தது, இப்பொழுது பிற
மலைபோலக கட்டபுலகைத்தான மளவாயிறறெனக கையறறுககூறியவாறு
கக கொளக

கு - பு மன்ற தெளிவெனணுமபொருளைத்தருவதோரிடைச்சொல,
 “மன்றவென கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்” எனபது நோலகாபியம்,
 இடைச்சொல்லியல், கள கவனம் கோதுகருவமம் வாராத - ஒழுகிய இட
 கே பாரியை ‘தோவீ சிருககை ரெடியோன’ என்றதுபோல, “தோவண
 பாரி” என்று பின்னுக்கூறுவா, “சரும்புண, நறவுவா யுறைக்கு நாக ரெடு
 வழிச, சிறுவீ மூல்கக்குப் பெருந்தோ நலகிய, பிறங்குவென எருவி வீழுஞ்
 சாரற, பறம்பிற கோமான பாரியும்” எனணும் சிறுபாணுறுபடையாலும்
 “பூததீல யற அப புனைகொடி மூலலை, நாததழும் பிருப்பப் பாடாதாயினு,
 கறங்குமணி ரெடுந்தோ கொளகெனக கொடுத்த, பரந்தோங்குசிறப்பிற்பாரி”
 எனணும் இந்நூல் ௨00 - ம செய்யுளாலும் இவன் மூல்ககொடிக்ருத தோ
 கொடுத்தானென்று தெரிகின்றது, இதுபற்றியே, “மூல்கக்குத தேரு மயி
 லுக்குப் போவையு, மெல்லைநீ ரூலத திசைவிளங்குத—தொலை, யிரவாம
 லீந்த விறைவாபோ னீயு, கரவாம லீகை கடன” என்றா புறப்பொருள்
 வெண்டாமாலையுடையாரும் குன்றுகோனறுமெனக ரெடியோன - பாரி
 கையற்று செயலற்று (ககச)

(ககரு) ஒருசா ரருவி யாபப் பொருசா
 பாணா மணடை நிறையப் பெயமமா
 வாகக வுக்க தேக்கட டேறல
 கல்லலைத தொழுகு மனனே பலவே
 ரு லண்ணல யானே வேந்தாக
 கினனா னுகிய வினியோன குன்றே

தீணையும் துறையும் அவை

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - ஒருசா அருவி ஆபப் - ஒருபக்கம் அருவி ஆதது ஒழுக்க, ஒரு
 சா பாணா மணடை நிறைய பெயமமா - ஒருபக்கம் பாணருடையமணடை
 களநிரம்பும்படிவாககவேண்டி, வாகக உக்க தேக்களதேறல - வடித்தலால்
 உக்கஇனியகள்ளாகியதேறல, கல அலைத்து ஒழுகும் - கலைபுருட்டி ஒழுகும்,
 பலவேல அண்ணலயானே வேந்தாக்கு - பலவேறப்படையுடனே தலைமை
 பொருந்தியானையுமுடைய வேந்தாக்கு, இன்னானுகிய இனியோன
 குன்று - கொடியோனுகிய இனியோனமலை, மன - அதுகழிந்தது - ள - து

குன்று தேறல கல்லலைதொழுகும், இனி அதுகழிந்ததென்றுகூட்டுக

அருவியும் அவனுள்ளுயின் உளதாவதென்பது கருத்து மன - கழி
 வின கண வந்தது குன்று தேறல கல்லலைதொழுகுமென இடத்தநிகழ்
 பொருளின ரெழில் இடத்தமேல ஏறிநின்றது

கு - பு மணடை - பிசைப்பாததிரம உக்க - சந்திய வேந்தாக்கு
 இன்னானென்றமையால், இரவலர்க்கு இனியோனென்பது பெறப்பட்டது. (1)

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(ககக) தீரீப பெருகுண்டு சீனைபூதத குவளைக
கூம்பவிழ முழுநெறி புளவரும்
லேந்தெழின மழைக்க கண்ணனைகை மகளிரா
புனமுக சவலைய முணமிடைவேலிப

௫ பஞ்சி முன்றிற சிறறி லாங்கட
பீரை நாரிய சுரையிவா மருங்கி
னீத்திலைக குப்பை யேறி யுமண
ருப்பொய யொழுக்கை யெண்ணுப மாதோ
நோகோ யானே தேயகமா காலே

க0 பயிலபூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும
பயிலிருஞ் சிலம்பிற கலைபாயந் துகளவுக
கலையுந் கொள்ளா வாகப் பலவுந்
கால மன்றியு மரமபயம் பகரும்
யாண ருஅ வியனமலை யறநீ

க௫ யண்ணை நெடுவரை யேறித் தந்தை
பெரிய நறவிற கூாவேற பாரிய
தருமை யறியார போடுகிராநது வந்த
வலம்படு தானே வேந்தா
பொலம்படைக கவிமா வெண்ணு வோடு

தீணையும் துறையும் அவை

அவனை அவர் பாடியது

இ - ன - தீ ரீப பெரு குண்டு சீனை பூதத குவளை - இனிய கீரை
யுடைய பெரிய ஆழந்த சீனைக்கட புத்த செங்கழுநீரினது, உம்பு அவிழ
முழுநெறி புளவரும் - முகையவிழந்த புறவிதழொடித்த முழுபூ
வாறசெய்யப்பட்ட தழையசையும் அரையினையும், ஏந்த எழில மழை கண் -
மிக்க அழகையுடைய குளிரந்த கண்ணினையும், இன நகை மகளிரா - இனிய
முறவலையுமுடைய மகளிரா, புல முக சவலைய முண மிடை வேலி - புல
மொயுத்த சவலையுடையவாகிய முள்ளாலநெருங்கிய வேலியையும், பஞ்சி
முன்றில் - பஞ்சுபாரந்த முறத்தையுமுடைய, சிறறில் ஆங்கண் - சிறியமனை
யிடத்தின்கண், பீரை நாரிய - பீரக்கு முளைத்த, சுரை இவா மருங்கின் -
சுரைபடாந்த இடத்தில், ஈந்த இலை குப்பை ஏறி - ஈத்திலையையுடைய
குப்பையின் கண்ணே ஏறி, உமணா உப்பு ஓய ஒழுக்கை எண்ணுப - உப்பு
வாணிகரகன் உப்புச்செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவா, நோகோ யான -
கோவேன யான, காலே தேயகமா - எனது வாழ்நாள கெடுவதாக, பயில பூஞ்
சோலை - நெருங்கிய பூவையுடைய சோலைககண், மயில எழுந்த ஆலவும் -
மயில எழுந்த ஆலவும், பயில இரு சிலம்பில - பயின்ற பெரிய மலைக

கண்ணே ஏறி, கலை பாயாநது உகளவும் முசுககலைபாயாநது தாவவும், கலையும கொள்ளா ஆக - அமுமுசுககலையும் துகாநது வெறுததலால் கொள்ளாவாம பரிசு, காலம் அனநியும் மரம பலவும் பயம பகரும் - காலம் அனநாகவும் மரம கள பலவும் காயும் பழமுமுதலாயினவறறை விளைநது கொடுக்கும், யாணா அநு வியன மலை அரறு - புதுவருவாய ஒழியாத அகனற மலையைப்போலும் பயனுடைத்தாகிய, அண்ணல நெடுவரை ஏறி - தலைமையையுடைய உயாநத வரையினகண்ணே ஏறி, தநதை தமமுடைய தநதையாகிய, பெரிய நறவின கூடா வேல பாரியது - மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது, அருமை அறியாா பெறுதறகுஅருமையை அறியாராய, போா எதிராநது வநத - போா ஏற்று வநத, வலமபடு தானே வேநதா - வென்றிப்பட்ட சேனை யையுடைய அரசாநது, பொலம்படை கவிமா எண்ணுவோா - பொன்னறா செயத கலனை முநலியவறறையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரையை எண் றா - எ - று

வியனமலையெனறது, அரைமலையை நெடுவரையெனறது, உச்சிமலையை

இனனகைமகளிரா, நெடுவரையேறி முனடி வேநதாகவிமாவை எண்ணு வோா, இப்பொழுது சததிலைககுப்பையேறி உமணா உப்பொய்யொழுக்கை யை எண்ணுவா, இதறகு நோவேன யான, எனதுவாழாள் கெடுவதா க வென வினைமுடிவுசெய்க

அறறேயெனனுமகாரம - அசைநிலை, வியனமலை அததனமைத்தென்ப பிறிதோடொடராககி உரைப்பினு மமையும

கு - 4 முழுநெறி - புறவிதழொடித்த முழுப்பு, சீலப்பதிகாரம், மனையறம்படுத்தகாதையில, “கழுநீ ராமபன முழுநெறிக குவளை” எனவும், “கழுநீர்ப பிணையன முழுநெறி” எனவுமுள்ள அடிகளில் வநத முழுநெறி என்பதறகு முறையே இத்தொடிககப்படாத தெனறும், இத்தொடியாது கடடினதெனறும் பொருளாகுறவா அடியார்கீதநலலார். தழை - குறிஞ்சி நிலத்தது மகளிரணியும் ஒருவகை உடை, இது கழுநீரமுதலிய மலாகளினு லேனும், தளிரகளினுலேனும், விரவிய இவவிரண்டினுலேனும் ஆககப்படு வது, இதனை, “அளிய தாமே சிறுவெள ளாமபல, இனைய மாகத தழையா யினவே” எனனும் இநதூல உசஅ ம செய்யுளாலும், “முடித்த குலலை யிலையுடை நறமுபூச, செங்கான மராஅத்த வாலின ரிடையிடுபு, சுருமபூணத தொடுத்த பெருநதன மாததழை உடஇ” (உ0க - உ0ச, எனனும் தீநமுநகாற்றுப்பாடையாலு முணாக முறவல - சிரிப்பு கவலை - கவாதத வழி சததிலை ஈசசமரதகின இலை ஓயதல - செலுத்ததல ஒழுகை - பண்டியொழுங்கு சகடம பண்டி நோகு - நோவேன, தனமையொரு மைவினைமுறறு, ஒ - அசைநிலை முசுககலை - ஒருவகைக்குறங்கின ஆண மகளிரெனறது, அமமலையிலவாழுவாரை, பாரியின மகளிரை யனறு தநதை யென்பது, இநதூலில் “சிறியகடபெறினே” எனனும் உடஇ - ம செய யுளிலவதான ‘ஆசாகெரைத’ என்பதுபோல நின்றது (ககக).

(கூடா.) மைமயீன புகையினூந தூமந தோன்றினூந
 தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
 வயலக நிறையப் புதறபூ மலர
 மனைதலை மகவை யீன்ற வமாக
 னுமா நெடுநிரை நன்பு லாரக
 கோலு செமமையிற சானரோ பலகிப
 பெயலபிழைப் பறியாப் புனபுலத் ததுவே
 பிள்ளை வெருகின் முளளெயிறு புரையப்
 பாசிலி மூலலை முகைககு

க0 மாயதொடி யரிவையா தரதை நாடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ன - மை மீன புகையினும் - சனிமீன புகைகளோடுகூடிப் புகை யினும், தூமந தோன்றினும் - எல்லாத் திசைகளினும் புகைக்கோள தோன்றினும், தென்றிசைமருங்கின் வெள்ளி ஒடினும் - தென்றிசைக்கண்ணே சுக்கிரன் போகுறினும், வயல அகம நிறைய - வயலிடம் விளைவுமிக, புதற பூ மலர - சிறு தூறுகளிடத்துப் பூக்கள் மலர, மனைதலை - மனையிடத்து, மகவை ஈன்ற அமாகண ஆமா நெடு நிரை - குழுவியையீன்ற மேலிய கண்ணையுடைய ஆமாவீனது நெடியநிரை, நல புல ஆர - நலபுலலை மேய, கோல செமமையின் சானரோ பலகி - கோல செவ்வீதாதலின் அமைந்தோர பலராக, பெயல பிழைப்பு அறியா புன புலத்தது - மழை தப்புதலை அறியாத புல்லியநிலத்தின் கண்ணது, பிள்ளை வெருகின் முள எயிறு புரைய - இளைய வெருகினது உரியபலலை ஒப்ப, பாசிலி மூலலை முகைககும் - பசிய இலையையுடைய மூலலை அரும்பும், ஆய தொடி அரிவையா தரதை நாடு - நுண்ணிய தொழிலையுடைய வளைவீன அணிந்த மகளிருடைய தரதையின நாடு - எ - று

பலகியென்பதனைப் பலகவெனத் திரிக்க

அரிவையாதரதைநாடு, பெயலபிழைப்பறியாப் புனபுலத்தது வெனக் கூட்டுக

என்றதன்றோநதது புனபுலத்ததாயிருந்ததே! அது பெயலபிழைப் பறிவிமை, கோலசெமமையினுள் உளதாயதன்றே, அவ்வாறு கோலசெவ்வீதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவனநாடு கண்டு இரங்கியவாறாகக் கொள்க

கு - பு சனி கரியநிறமுடையனாதலின், மைமயீனென்றோ, அவனுக்கரிய, காரி, கரியவன் முதலிய காரணக்குறியாலு முணாக சனிபுகைதலாவது - இடபம் சிவசம மீனம் இவற்றினோடு மாறுபடுதல, இவற்றின, சிவசம மகாரணாதலின் சனி தனக்குப்பகைகீடாகிய சிவகாரியிற புகின் உலகிறகுப் பெருந்திறகு விளைவிப்ப னென்பத பற்றியே "மகத்திற புகைதோ சனி

யெனககாலய” என ஸ்ரீகந்தாழர்த்தீநாயனாரும், தருசைவாணன கோணையில, “அடையாதமகரு, மகத்திற சனியனன சந்திரவாணன” எனப் பொய்யாமொழிப்புலவரும், வாய்சுவகிசைக் கடவுளவாழ்ததில, “மகத்தில் வாழ்சனியாயின” என்ற துலசேகரவரதூணாரம்பாண்டியரும், பாரதம், பதினோராம் போாசசுருககததில “விசயன நமமுற குதவி செய்யாமன், மகத்திற சனிபோல வளைகருவமயாம்” என வில்லிபுத்தூராரழ்வாருக கூறவாராயினா தூமம் புகைக்கொடி யென்றும் கூறப்படும, தூமகேது எனபதறய்துவே, அது வட்டம், சிலை, துடபம், தூமம் எனனும் கர்துறைகோடகன நானகனுனொன்ற, இதுனுடையதோற்றம் உலகத்திறகுத திவருவினைவிசகு மெனபதை “தூமகேது புவிக்கெனத தோன்றிய” (கம்பராமாயணம், அயோத்தியாசாண்டம்) எனபதனூலு முணாக தென்றிசைக்கண்ணே வெளளி செல்லுதல திவகெனபதை, “வசையில் புகழ வயநகு வெணமீன, நிசை திரிநது தெறகேகினும்” (க - உ) எனனும் படடினப்பரலையாலு முணாக இசசெய்யுளிலுள்ள முதலிரண்டடியினகருதது, “கரியவன புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும் விரிகதிராவெளளி தென்புலம்படரினும்” என்று சிலப்பதிகாரம், நாடுகாணகாதையில் அமைந்திருததல காணக குழவி - கன்று மேலிய - விரும்பிய ஆமா - காட்டுப்பச வெருகு - காட்டுப்பூனை, இதனை ‘படபபை வேலியும் புதலும் பறறி, விடககிற காக வேறறயிர கொளவது’ எனபா நச்சினூர்க்கினியர் “பிள்ளை வெருகின முளளெயிறு புரையப, பாசிலை முல்லை முகைககும்” என்றது, சிந்தாமணியில கனகமாலையாரிலம் பகததில “வெருகு வேட்பச சிரிப்பனபோன முகைகத முல்லை” என்று திருத்தக்கீதேவர் கூறியிருததலை நினைப்பிக்கின்றது ‘ஆயதொடியரிவையா’ என்றது, இங்கே பாரிமகளிரை முகைககருநா டெனக மைமமீன்புகைதல முதலியஉறபாதககள நிகழினும் ஆயதொடியரிவையாதகதை நாடு, ‘வயலக நிறைய புனபுலத்ததுவே’ என்றதனூல, பாரியின செவகோணணம் நானகு புலப்படுகின்றது, “முறைகோடி மனனவன செயயி னுறைகோடி, யொல்லாது வானம் பெயல” எனவும், “ஆயன குன்று மறுதொழிலேரா னனமறப்பா, காவலன காவா னெனின” எனவும் திருவாணுவர் அருளிச செய்திருததல காணக

(கக௭)

(ககஅ) அறையும் பொறையு மணநத தலைய
 வெண்ணாட டிகக ள்ணைய கொடுககரைத
 தெண்ணீச சிறுகுளங கீளவது மாதோ
 கூாவேற குவைஇய மொயம்பிற

ரு நோவண பாரி தணபறமபு நாடே

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள — ஆறையும் பொறையும் மணநத தலைய - பாறையும்கிறகுலகும்
 கூடியதலையையுடையவாகிய, எண்ணுள திவகள அணைய - எட்டாமுடககத

துப் பிறைபோலும், கொடுகரை - லோகநகரைகளையுடைய, தெண்ணீர் சிறுருளமகிளவது - தெளிந்தநீரையுடைய சிறியருளம் பாதுகாப்பாரினமை யின உடைவதுபோலும், கூவேல குவைஇய மொயம்பின் - கூரியவேலை யேந்திய திரண்டதோளையுடைய, தோவண்பாரி - தோவணமையைச்செய யும்பாரியது, தண பறம்பு நாடு - குளிர்ந்தபறம்புநாடு — எ - று

நாடுருளவகிளவதென இடத்தூரிகழ்பொருளினரெழுவில் இடத்தமேல வறிநின்றது மாதோ - அசைநிலை

கு - பு சிறுருவடு - சிறுமலை எட்டாமபக்கம் - எட்டாநதிதி, அஷ்ட மயி தலையகொடுகரையெனவும், நாடுருளவகிளவதெனவும் இயைக்க நாடு - இடம், குளம் - இடத்தூரிகழ்பொருள், கீளுதல - அதனரெழுவில் (ககஅ)

(ககக) காப்பெய ற்லைஇய காண்பின கால்க
களிற்றுமுக வரியிற நெறுழவீ பூப்பச
செம்புற நீயலி னினனளைப புளித்தது
மென்றினை யாணாதது நந்துங் கொல்லோ
நு நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போலப்
பண்கெழு வேந்தரை யிறந்து
மிரவலாக கீபும் வளளியோ னுடே

நீணயும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - கா பெயல் தலைஇய காக்காலத்தமழை பெய்துமாரிய, காண்பு இன கலை - காட்சியினியகாலத்தது, களிற்று முக வரியின் - களிற்று முகத்தின்கண் புகாபோல, நெறுழவீ பூப்ப - நெறுழினது மலர் பூப்ப, செம்புறநு ஈயலின் இன அனை புளித்தது - செம்புறநின்கண் ஈயலை இனிய மோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிகதறியையுடைத்தது, மெல தினை யாணாதது - மெல்லிய தினையாகிய புதுவருவாயையுடைத்தது, முன்பு நந்துங் கொல்லோ - இனி அது கெடுங்கொல்லோ! நிழல் இல் நீளிடை தனிமரம் போல - நிழல்லலாத கெடிய வழிககண் நின்ற தனிமரத்தை யொப்ப, பண்கெழு வேந்தரை இறந்தம் - முரசையுடைய அரசரின் மிகுத்தம், இரவலாக கு ஈயும் வளளியோன நாடு - இரவலாககு வழங்கும் வணமையையுடைய வனது நாடு — எ - று

பூப்பவென னும் வீனையெச்சம் இன்னளைப்புளித்தென னும் குறிப்பொடு முடிந்தது

வளளியோனும், இன்னளைப்புளித்தது; யாணாத்து; அது நந்துங்கொ லலோ வெனக்கூட்டுக

நெறுழென்றது, காட்டகத்ததோகொடி; புளிமாவென்றுரைப்பாரு முளா

கு - பு " தலைபெய நலைஇய " என்றா திருமுருகாற்றுப்படையிலும்
 புகா - புள்ளி தெறுழ - காகாலதது மலாவதோ கொடி, துறிஞ்சிப்பாட
 டில " எரிபுரை யெறுமுஞ் சளளி கூவிரம் " எனப்பதில எறுமுண்பதோ
 கொடி கூறப்பட்டுள்ளது ஈயல - ஈசல ' நிழலி வீளிடைத் தனிமரம்
 போல ' என்று ஈண்டுகூறியதை நினைந்தே சிந்தாமணி, கடவுள்வாழ்தலில்,
 " பணமாண குணங்கடகு " எனனும் மூன்றாவகவியின் விசேடவுரையில்,
 ' அருஞ்சூரத்தின மரம்போல அடைந்தாக்களித்தல அவறகியலபு ' என்று
 நச்சிஞ்சிக்கினியர் எழுதினரென்று தெரிகின்றது " அழனமண்டு போழ்தி
 னடைந்தவாகட கெல்லா, நிழன்மரம்போ னேரொப்பத தாங்கி " எனனும்
 நாலடியாச செய்யுளும் இங்கே அறியத்தக்கது ' பிண்கெழு வேந்தரை
 யிறந்து, மிரவலாக கீடும் வளளியோ னுடு ' என்று ஈண்டுகூறியதுபோல
 " அண்ணல யானை வேந்தாக, கினனா னுகிய வினியோன குன்று ' என்று
 முன்னுக்கூறியிருத்தல காண்க (ககக)

(கஉ0) வெப்புள விளைந்த வேங்கைச செஞ்சுவற
 காபபெயற கவித்த பெருமபாட டரத்தபு
 பூழி மயங்கப பலவுமுது விதகிப
 பலளி யாடிய பலகிளைச செவவிச

ரு களைகால கழாலிற றேறொலிபு நகதி
 மெனமயிற புனிற்றுப்பெடை கடுப்ப நீடிக
 கருந்தாள போகி யொருங்குபீள விரிந்து
 கீழு மேலு மெஞ்சாமைப பலகாயத்து
 வாலிதின் விளைந்த புதுவா கரியத

க0 திண்கொயக கவவை கறுப்ப வவரைக
 கொழுங்கொடி விளாககாய கோடபத மாக
 நிலம்புதைப பழுனிய மட்டின நேறல
 புலவேய குரம்பைக குடிதொறும பகாந்து
 நறுநெயக கடலை விசைப்பச சோறட்டுப

கரு பெருந்தோ டாலம பூசன மேவா
 வருந்தா யாணாதது நகதுங் கொல்லோ
 விரும்பல கூந்தன மடந்தையா தந்தை
 யாடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப புலவா
 பாடி யானை பண்பிற பகைவ

உ0 ரோடுகழற கம்பலை கண்ட
 செருவெஞ் சேளய பெருவிற னுடே

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இஃது -- வெப்பன் விளைந்த - வெம்மைமுதிரந்த, வேங்கை செஞ்
 கவல - வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டுநிலத்து, காா பெயல் கவி
 த்த - காரகாலத்து மழையால் யிருந்த, பெரு பாடி ஈரத்து - பெரியசெவவி
 யையுடைய ஈரத்தின்கண், பூழி மயங்க - பூழி கலக்க, பல உழுது வித்தி -
 பலசரலபட உழுது விதைத்து, பலவிழுடிய - தாளியடிக்கப்பட்ட, பலகிளைச
 செவவி - பலகிளையையுடைய செவவியின்கண், களை கால் கழாலின - களை
 யை அடியிலின்றும் களைதலால், மேடும் ஒல்பு ந்தி - இலை தழைத்துப்
 பெருகி, மென்மயில் புன்று பெடை கம்பப நீடி - மெல்லிய மயிலினது
 நன்று அணிய பேடையையொப்ப ஒங்கி, கரு தாள போகி - கரியதண்டு
 கீண்டு, ஒருவகு பீள விரிந்து எல்லாம் ஒருவகு குல விரிந்து, கீழும மேலும்
 எஞ்சாமை பல காயத்து - கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிக்ககாய
 த்து, வால்தின் விளைந்த புதுவாசு அரிய - சீரிதாகவிளைந்த புதியவாசை
 அறுக்க, திளைகொயய - திளையை அரிய கவலை கறுப்ப - எள்ளினகாய
 கறுப்ப, அவரை கொழுங்கொடி விளா காய கோள பதமாக அவரையினது
 கொழுமிய கொடியின்கண் வெள்ளைக்காய அறுககுரு செவவியாக, நிலம்
 புதை பழுதிய மட்டு இன தேறல் நிலத்தின்கண் புதைக்கப்பட்டு முற்றிய
 மதுவாகிய இனிய தேறலை, புல வேய குரம்பை குடிதொறும் பகாந்து -
 புலவாலே வேயப்பட்ட சிறியமனையின்கண் குடியுள்ள இடத்தோறும் துக்காக
 கொடுக்க, நறு நெய கடலை விசைப்ப சோறு அட்டு நறியநெயயிலே
 கடலைதள்ள அதனோடு சோறறைச சமைத்து, பெருநோள தாலம் பூசல்
 மேவா - ஊட்டுதற்குப் பெரியதோளினையுடைய மனையாள கலம்பூசுதலைப்
 பொருந்த, வருந்தா யாணாதது நந்துகொல்லோ - வருந்தவேண்டாத புது
 வருவாயையுடைத்து, முன்பு, இனி அதுகெடுமபோலும், இரு பல கூந்தல்
 மடந்தையா தந்தை - கரிய பலவாகிய கூந்தலையுடைய மடந்தையாக்குத
 தந்தையாகிய, ஆடு கழை நூலும் சேண சிமை - அசைந்த மூங்கில் இழைந
 தொல்க்கும் உயாந்த உச்சியையுடைய, புலவா பாடி ஆளு பண்பின புலவா
 பாடப்பட்டு அமையாத தன்மையையுடைய, பகைவா ஒடு கழல் கம்பலை
 கண்ட - பகைவாறு புறவகொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆர்வாரத்தைக்
 கேட்டு காணிப் பிணசெல்லாது கண்டுநின்ற, செரு வெம் சேய பெருவிறல்
 காடு போரை விரும்பிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியையுடைய
 வனது காடு - எ - து

வித்தி ஆடிய செவவியென வியையும் நந்தியென்பதுமுதலாய விளை
 யெச்சுகள் விளைந்தவெனலும் பெயர்ச்சவினையோடும், அரியவென்பது
 முதலாக மேவாவென்ப தீருக நின்ற விளையெச்சுகள் யாணாததெனலும்
 குறிப்புவினையோடுமுடிந்தன பகாந்தென்பது, பகாவெனத் திரிக்கப்பட
 டது விசைப்பச சோறட்டி மேவாவென இயையும்

செருவெஞ்சேய பெருவிறலது சேடசினமையையுடைய காடு, யூணா
 த்து, அது நந்துகொல்லோவெனக்கூட்டுக

பெருந்தோளென்பது, பண்புதொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித தொகை வெப்புளென வெமமைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்நின்றது; 'வெமமையை உளனும் முதிர்ந்தவெனினு மமையும்

கு - பு பலலியாடுதல, தாளியடித்தல, ஊட்டித்தல என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள், அது, நெருங்கிமுனைத்த பயிர்களைக் கலைத்தற்கும் வரு தகமினறிக களைப்பிடுவகுத்தற்குமாகக் கீழ்நோக்கியுள்ள கூரியபல முளைகளை யுடைய பலகையின் இரண்டுபக்கத்தும் மேற்புறத்திலுள்ள வீளையங்கன்ற கடடியகயிறுகளைச் சோததுபூட்டிய நுகத்தை வாய்கட்டப்பட்டுள்ள எரு துகளின் பிடரியில் வைத்துப் பூட்டி உழ்ச்செய்தல, இத்தொழிலைத் தென னூட்டிற் பரக்கக்காணலாம் செவவி - காலம் கறுப்ப - முற்ற, "சிறு தினை கொய்யக் கெளவை கறுப்ப" (உஎக) எனனும் மதுரைக்காஞ்சி உரை யாலுணாக வேயதல - மேயதல கலம் - உண்கலம் பாரியை இங்கே மடநதையாதநதையென்றதுபோலக் கீழ்க்கள் - ம செய்யுளிலும் "ஆய்தொடி யரிவையா தநதை" என்று கூறியிருத்தல காண்க சேய - முருக்ககடவுள் தநதையாகிய பெருவிறல் என இயைக்க நாடு - பறம்புநாடு நந்தி என்பது முதலாய வினையெச்சங்கள் - நந்தி, நீடி, போகி, விரிந்து காயநது என்பன அரிய என்பது முதலிய வினையெச்சங்கள் அரிய, கறுப்ப, ஆக, பகர, மேவா என்பன (கஉ 0)

(கஉக) *ஒருகிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்

பலரும் வருவா பரிசின மாக்கள
வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது
மீத லெனிகே மாவண டோன்ற

ரு லதுநற கறிநதனை யாயிற

பொதுநோக கொழிமகி புலவா மாட்டே

திணை - அது, துறை பொருண்மொழிக்காஞ்சி

மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது. .

இ - ன - ஒருகிசை ஒருவனை உள்ளி - ஒருகிசைக்கண வள்ளியொரு கிய ஒருவனைநின்றது, நாற்றிசை நான்குகிசையிலுமுள்ள, பரிசினமாக்கள பலரும் வருவா - , வரிசை அறிதல அரிது - அவருடைய தரத்தையறிதல் அரிதாகும், ஈதல பெரிதும் எளிது கொடுத்தல மிகவும் எளிதாகும், மா வள தோன்றல - பெரியவண்மையையுடையதலைவ! அது நற்கு அறிநதனை ஆயின - நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்றாக அறிநதாயாயின, புலவாமாட்டு பொது நோக்கு ஒழி - அறிவுடையோரிடத்த வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பாற் தலைத தலிவாயாக - எ று

இப்பாட்டினை பாடாண்டிணைக்குரிய இருவகைவட்டையுள் சிறிதெ ன்ற வட்டைக்கு உதாரணமாக்ககாட்டினா நச்சிணர்க்கினியர் [தொல. பொரு. புறத்திணையில, உ௬ ம குத்திரவுரை]

கு - பு வள்ளியோன - வண்மையையுடையோன நற்கு - னன்கின விகாரம், "பண்டிறநகறியாப புலம்பெயா புதுவீர" எனப்பழம்புகடாம்ப, ங்குட இச்சோல, இவ்வாயே அருங்கலசசேப்பிலுள்ள துறாவெண் பாக்களின் இறுதியீ மிக வந்துளாது மதி முன்னிலையகை நிலையிடைச்சோ "பொதுநோககான" எனனும் திருக்குறள இங்கே அறி தற்பாலது (௨௨௧)

(௨௨௨) கடல்கொளப படாஅ துடலுந சூககார

கழல்புனை திருநதடிக காரிநின் னாடே

யழல்புறந தரூஉ மநதண ரதுவே

வியாக திருவின விறல்கெழு தாளை

ரு மூவரு னொருவன துப்பா கியரென

வேத்தினா தரூஉங கூழே துகருடி

வாழத்தினா வருஉ மிரவல ரதுவே

வடமீன புரையுந கறபின மடமொழி

யரிவை தோளள வல்லதை

க0 நினதென விலை நீ பெருமித்த தையே

தீணை - பாடாண்டிணை, துறை - இயன்மொழி

அவனை அவர் பாடியது

இ - ன - கடல கொளப்படாது - கடலாறகொளப்படாது, உடலுநா ஊககார - அதனைகொளாநதற்குப் பகைவா மேற்கொள்ளாரா, கழல் புனை திருநது அடி காரி - வீரககழலணிந்த இலகணைததால திருநதியரலல அடியையுடைய காரி' நின் நாடு—, அழல் புறநதரூஉம அந்நணரது - அது வேளவீத்தீயைப்பாதுகாக்கும் பாப்பாருடையது, வீயா திருவின - கெடாத செலவத்தினையும், விறல கெழு தாளை - வென்றிப்பொருந்திய படை யையுமுடைய, மூவருள் ஒருவன் துப்பாகியா என - மூவேந்தருள் ஒருவனு க்கு வலியாகவேண்டுமென்று, ஏத்தினா தரூஉம கூழ - அம்மூவாபாலநின் றும் வந்தோர தனித்தனி புகழ்து நினக்குத் தரும் பொருள், தம் குடி வாழ த்தினா வருஉம இரவலரது - தமதுகுடியை வாழத்தினராய வரும் பரிசில ருடையது, ஆதலால், வடமீன புரையும் கறபின - வடதிசைக்கண்ணேதோ னறும் அருந்ததியையொக்குந கறபினையும், மடமொழி - மெல்லிய மொழி யினையுமுடைய, அரிவை தோளளவு அல்லதை - அரிவையுடைய தோளமாத திரையல்லது, நினதென இலை - நினனுடையதென்று சொல்ல ஒன்றுடை யையல்லையாயிருக்கவும், நீ பெருமித்ததை நீ பெரியசெருக்கினையுடைய யாயிராநின்றாய், இதற்குக் காரணம் என்ன? எ - று

ஏத்தினாதரூஉமென்று பன்மையாறகறியது, அவவேந்தன் அமைச்ச ரை மூவருள் யானொருவன், எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் ஏத்தி னாதரூஉமென்று உரைப்பினு மமையும்

நாடு அநதணாது, கூழ இரவலரது, அரிவைதோளளவல்லதை நினகரு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருந்தது, நீ பெருமித்ததையுடையாய் யிருநாயென வியந்தகூறியவாறு

கு பு காரியின நாடு மலையும் மலைசாரந்த இடமு மாதலின, 'கடல கொளப்படாது உடலுநா ஊக்கார' என்றா வேறுள்ளசங்கசெய்யுட்களால் இநதமலையமான திருமுடிக்காரியின இராசதானி பெண்ணையாற்றங்கரையி லுள்ள திருக்கோவலூரெனறும், இவனுடு அதனைசகுமுநத நாட்டுன்னறும் தெரிகின்றது அநநாடு மலையமானுடெனறும் அதனைசுதைவாகிய மலாடுன்ன றும் வழங்கப்படுதல் இவனுக்கும் இவனகுலத்தோரகும் உரித்தாயிருந்தது பற்றியென்று சொல்லல் வேண்டும் திருக்கோவலூரில் அரசாண்டிருந்த பூநீ மெயப்பொருணையுரைப பெரியபுராணத்தி ல் 'மலாடாகோமான' என்று அருண்மொழித்தேவர் அருளிச்செய்கிருத்தல்காணக "அநதண ரென்போரறவோாமற நெவவுயாககுஞ, செநதணமை பூண்டொழுத லான" எனத திருவள்ளுவநாயனாரும், வேதாநததை அணவுவீவா ரென்று நச்சு னாகக்கினியரும் பொருளசெய்கிருத்தலின, அநதணரென்பதற்கு இவவீரண்டு பொருளுக கொளநுதல் தக்கது ஆகிய வியங்கோள 'கூழே, துங்குடி வாழத்தினாவருஉம இரவலரதுவே' என்றது கீழ க02 - ம பாடடில், 'பற மபு பாடின ரதுவே' என்றறபோல நின்றது அரிவையென்றது - மலைய மான நிருமுடிக்காரியினமனைவியை (கஉஉ)

(கஉஉ) நாட்கள ஞ்ண்டு நாணமகிழ மகிழின
யாாககு மெளிதே தோ தலவே
தொலையா நலவிசை விளங்கு மலையன
மகிழா தீத்த விழையணி ரெடுநதோ
டு பயனகெழு முளனூர் மீயிசைப
பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே
தீணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - நாள் கள் உண்டு நாடகாலையே மதுவையுண்டு, நாள் மகிழ மகிழின - நாளோலக்கதது மகிழ்ச்சியை மகிழின, தோ ஈதல் யாாககும் எளிது தோவழங்குதல் யாவாககும் எளிதாகும், தொலையா நலவிசை விள ககும் மலையன - கெடாத நல்ல புதழவிளங்குமலையன, மகிழாது ஈத்த இழை அணி ரெடுநதோ மதுகாரந்த மகிழாது வழங்கிய பொறப்படைகளால் அணி யப்பட்ட உயாநத்தோ, பயன கெழு முளனூர் மீயிசை பட்ட - பயன்பொரு நதிய முளனூர் மலையுச்சியினகண்ணுண்டாகிய, மாரி உறையினும் பல - மழையி னது துளியினும் பல - ள - று

இதனகருந்து - வினயொர்க்கொடை செயற்கையென்றும், இவன்கொ இயற்கையென்றும் கூறியவாறு.

கு - பு. நூலவே - விரைததால் வகரவொற்று விரிந்தது. நாடகாலை - வீடியற்காலம் மது - இவகே வீரபானம், அது, பின் 'தேரீதல' எனப்பதனற பெறப்பட்டது நாளோலககம் - எல்லாரும்வந்த தனனை எளிதிற காணும்படி அரசன காட்சிக்கெளியனாய வீற்றிருக்குங் காலைச்சமயச்சபை இது நாளவையென்றுவகறப்படும, "எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூதூரா, உடையோரா போல விடையின்று குறுகிச, செமம் னுளவையணைந்த புருத, லெமமன வாழ்க்கை யீரவலாக கெளிதே" எனனும் இநதூல ஓச - ம செயயுளாலுணாக மகிழ்தல - மதுவையுண்ணல, "வாங்கமைப பழுனிய தேற்றன மகிழ்தது" என்று பின்வந்துள்ளது, கடக படை - மெததைமுதலியவை, ஆயுதங்களுமாம் முளஞாமலை, "முளஞகொடுப்பிற செயவேன மலையன, முளஞாக கானம்" எனவும், "ஆரியா துவன்றிய பேரிசை முளஞர்ப், பலருடன கழித்தவாண மலையன" எனவும் இவனுடையதாச இருத்தல பற்றியே, அகநானூறு முதலியவற்றிற் பாராட்டப்பட்டிருத்தலகாண்க பாட்டுடைத்தலைவனுடைய மலையிற்பெய்யும்மழைத்துளிகளைக்காட்டிலும் பலவாகவென்றதல, அவனுடைய ஆறுமுதலியவற்றிலுள்ளமணலினும் பலவாகவென்றதல, அவனுடைய இயல்பைப் புகழ்து வாழ்த்துவது பண்டைக்கவிகளின் மரபாசலால், 'முளஞாமலிசைப், பட்ட மாரியுறைவினும் பலவே யீத்தடுநெதோ' என்றா, கீழ் நூச ம பாட்டில் "இமயத சீண்டியினருரல பயிற்றிக, கொண்டன மாமழை பொழிந்த, நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே" என்று சோழன குளமுற்றத்தூத துஞ்சிய கிளவிவளவனை சூலத்தூர்கீழாரும், ௧௫ - மசெய்யுளில் "நீடு வாழியா நெடுந்தகை தாழ்கீர், வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி, னெடுவே ணிலையு காமா லியன்றுறை, கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய, வடுவா பெழக்கா மணலினும் பலவே" என்று பாண்டியன இவ்வந்திகைப்பாளரித்ததுஞ்சிய நனமாறனை மதுரைமரு தனிநாநகலும் கூறியிருத்தல காண்க (கஉ௩)

(கஉ௪) நாளன்று போகிப் புளளிடை தடப்ப
பதனன்று புகருத திறனன்று மொழியினும்
வறிது பெயாகுவ ரல்லா நெறிகொளப்
பாடான நிரங்கு மருகிப்

கு பீடுகெழு மலையற பாடி யோரே

தீணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பரடியது.

இ - ன நாள அன்று போகி - நல்லநாள அன்றாகப் போய், புள இடை தட்ப - புளரிமித்தம் இடையேநின்று தடுப்ப, பதன அன்று புகரு - செவலியன்றாகச் சென்றுகூடி, திறன அன்று மொழியினும் - கூறுபாடன்றாக முனரியுமவாததைகளைச் சொல்லினும், வறிது பெயாகுவரல்லா - வறிதாக மீளவாரல்லா; நெறி கொள - ஒழுங்குபட, பாடு ஆன்று இரங்கும் அருவி - நூச

நிறைந்து ஒலிக் கும அருவியையுடைய, பீடு கெழு மலையின் பாடியோ -
பெருமைபொருதிய மலையையுடையோனைப் பாடியவர்கள் — எ - று

மலையறபாடியோ, வறிதுபெயாகுவரலலரெனககூட்டுக

அன்றியென்பது, அன்றெனத் திரிந்தது, செய்யுளாகலின் வறிதென
னுங் குறிப்புவினையெச்சம், பெயாகுவரலலரென்பதனுட பெயாதலோடுமுடி
ந்தது, வறியரென்றரைப்பாரு முளா

கு பு ராள - ஈண்டு நல்லநாளினமேற்று புளநிமித்தம் - பறவைச சரு
னம், நிமித்தமெனடதற்கு - அறிவிப்பதென்றபொருள், பின்வரும் நன்மை
திமைகளை யறிவிப்பதென்றபடி, “ ஏகமமள வையினவந்தன வலமுமமயி
லிடமுங், காசமுத வியமுநதிய தடைசெய்வன கண்டான ” எனனுங் கம்ப
ராமாயணச் செய்யுள் புளநிமித்தமனுடையேதடுத்தலைதெரிவித்தல்காண்க,
(பால் பாசு ௫) கூறுபாடு மொழியுத்திறங்கள், இதனை, “ திறனறி
ந்து சொல்லுக ” எனனுந் திருக்குறாலும், பரிமேலழகர் அதற்கெழுதிய
விசேடவுரையாலும் உணராக முனியும்வாராததை வெறுக்கும் வாராததை
வறிதாகமீளல் பயனினறிமீளல் (கஉச)

(கஉ௫) பருத்திப பெண்டின பனுவ லன்ன

நெருப்புச்சினந தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை

பருஉக்கண மண்டைபொ டீழ்மாறு பெயர்

வுண்கு மெந்தைநிற காண்குவந் திசினே

௫ நாளா தாமிடல சாயத்தவல லாள

நினமகி ழிருக்கையே

யுழுத நோன்பக டழிதின றுங்கு

நல்லமிழ தாகரீ நயநதுண னு நறவே

குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக

க௦ கடந்தட்டு வென்றோனு நிறகூ றுமமே

வெலீஇயோ னிவனெனக

கழலணிப பொலிந்த சேவடி நிலங்கவாபு

விரைந்து வந்து சமரந தாங்கிய

வலவேன மலைய னல்ல னாயி

க௫ னல்லமா கடத்த லெளிதும் னமக்கெனத்

தோற்றோன றுணு நிறகூ றுமமே

தொலைஇயோ னிவனென

வொருநீ யாயின பெரும பெருமழைக

கிருக்கை சான்ற வுயாமலைத

உ௦ திருத்தகு சேயநிற பெற்றிசி னோக்கே,

நீண - விழுக, துறை - அரசவாகை.

சேரமான் மாத்தாடுசேலிநம்பொறையும் சோழன் இராசத்யம் வேட பெருநங்கிளியும் பொருதயழிச் சேழந்த *துப்பாகிய தேர் வண்மலையனை வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனூர் பாயியது.

இ - ன பருத்தி பெண்டின பனுவல அனன - பருத்தி தூறகும் பெண்டாடடியது சகிராத பருசுபோன்ற, நெருப்பு சினம் தணிந்த நிணம் தயங்கு கொழுங்குறை - நெருப்புத் தனவெமையாறுதற்கு ஏதுவாகிய நிணம்சைந்த கொழுவியதழகளை, பருஉ கண மண்டையோடு பெரிய உடலிடத்தை யுடைய கனவாதத மண்டையோடு, ஊழ மாறு பெயர உண்கும் - முறை முறையாக ஒன்றற்கொன்று மாறுபட உண்பேமாக, எந்தை - எம்முடைய தலைவ, நின் காண்கு வந்திசின - நினனைக் காண்பேன வந்தேன, நன்னாதா மிடல சாயத்த வல்லான - பகைவரது வலியைத்தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய்' நினமகிழ இருக்கை - நினது மகிழ்ச்சியையுடைய இருக்கைககண, உழுத நோன பகடு அழி தினராகு உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலத்தினரூறப்போல, நீ நயந்து உண்ணும் நறவு நல அயிழதாக - நினதுதாளாறறலாறசெய்த பொருளை யாவாக்கும் அளித்துப் பின் நீவிரும்பியுண்ணுமகனளு நலவ அயிழதாவதாக, குன்றத்து அனன களிற் பெயர மலைபோலும் யானை பட, கடந்து அட்டு வென்றோனும் வெலீஇயோன இவனென நின் கூறும் - எதிரின்று கொன்று வென்றவனும் நமமை வெலவித்தோளிவென நினனையே மகிழந்து சொல்லும், கழல அணி பொலிந்த சேவடி - வீரக்கழலாகிய அணியாறசிறந்த செய்ய அடியாலே, நிலம் சவாபு - போரக்களத்தைக்கைக்கொள்ளவேண்டி, விரைந்துவந்து சமரம் தாங்கிய - விரைந்துவந்து போரைத்தடுத்த, வல வேல மலையன அல்லனாயின - வலிய வேலினையுடைய மலையன அல்லனாயின, நல அமா கடந்தல நலலபோரை வெலலுதல, நமக்கு எளிதமன என - நமக்கு எளிதென, தோற்றேன தானும் தொலைஇயோன இவனென நின் கூறும் - தோற்றவனும் நமமைத் தொலைவித்தோன இவனென நினனையே புகழ்ந்துசொல்லும், ஆதலால்—, ஒருநீயாயின - நீ ஒருவனாயின, பெரும்—' பெரும்ழைக்கு இருக்கை சானற - பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கு அமைந்த, உயா மலை - உயாத மலையை யுடைய, திருத்தகு சேய - திருத்தக்கசேயை ஒப்பாய, நின் பெற்றிசினோககே நினனை நடபாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு — எ - று

பனுவலனநிணமென இயையும் நிலங்கவாபென்பது, கவரவெனத் திரிககப்படடது, எமதுநிலத்தைக் கைக்கொண்டெனிணுமமையும் தாளாறறலாற செய்தபொருளில் நலவனவெல்லாம் பரிசிலாகருவழகி எஞ்சியது உண்டலான, அழி தினராகுகென்றா காண்குவந்தென்பன - ஒருசொன்னீமைப்பட்டு உண்குமென்பதற்கு முடியாயநின்றன உண்குமென்பது,

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையனை வடமவண்ணத்தன பேரிசாத்தனென்றும்பீர்நிபேதமுண்டு

சுறத்ததை உளப்படுத்திநின்றமையின, பணமையொருமை ஓடுவமைதியாய்
நிலைத்து மன - கழிவினகண வந்தது

பெரும், சேஎய, வென்றோனும், வெலீஇயோனிவெனென நிற்குறும்,
தோற்றோனும், தொலைஇயோனிவெனென நிற்குறும், அதனால், நிற்பெற்றி
சினோககு ஒருநீயாயினையாதலால், நினமகிழிருக்கைககணனே உண்கும்
காண்குவந்திசின, பகடு அழிநினறாகு நீ உணனுநறவு நல்ல அமிழதாக
வென மாறிககூட்டுக

‘நெருப்புச சினநதணிநத நினநதயவகு கொழுங்குறை’ எனபதற்கு
எரியாது பூத்துககிடக்கின்ற தழற்போலும் நினநதயவகு கொழுங்குறையெ
னிணுமமையும் பருஉககணமணடையெனபதற்குககளைபுடைய உடலிடம்
பரிய மணடையெனினு மமையும்

கு பு பெண்டாட்டி - பெணமையையுடையாள, ‘ஒருபெண்டாட்டி
தமொடுகலாயத்து’ எனபது குறையுறாகப்பொருளுரை. சுகிரநத - வடி
த்த தணிநத - காரியப்பொருட்டு தடி - தசை கண - இடம் பகடு -
ஆணஎருமை, எருதுமாம அழி - வைக்கோல தாள - முயற்சி சேய -
முருக்ககடவுள், இவா மலைமையுடையாராதலை “சேயோனமேயவைவரையுல
கமும்” எனபதனாலுணாக சோழற்குத்துப்பாகிய - சோழனுக்குவலியாகிய

திணை விளக்கம்

[இந்நதப்பகுதியில் வந்துள்ள திணைகளின் விளக்கம்]

காஞ்சித்திணை — அஃதாவது பகையரசன போகருவாதுவிட, ஓராசன காஞ்சிப்பூவைசூழித் தன்னிடத்தைப் பாதுகாத்தல், “வெஞ்சின் வேந்தன விடுதர வேந்தன, காஞ்சி சூழிக் கடிமனை கருதினறு” — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், க இதத்திணையமைந்த பாட்டுக்களின் எண்கள் - 306, 361, 436

பாடாண்டிணை — அஃதாவது ஒருவனுடைய கீததியும் வலியும் கொடையும் அளியும் ஆகிய இவற்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல், “ஒளியு மாற்றலு மோமபா லீகையு, மளியு மென்றிவை யாயத்துரைத் தனறு” — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடாண்டிணைப்படலம், க இதத்திணையமைந்த பாட்டுக்களின் எண்கள் 313, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324

மொதுவியற்றணை — வெட்சித்திணைமுதலிய புறத்திணைகட்கெல்லாம் பொதுவாயுள்ளனவும் அவற்றிற்கூறாதொழிந்தனவுமாகிய செய்திகளைக் கூறுவது இத்திணையமைந்த செய்யுட்களின் எண்கள் 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341

வாகைத்திணை — அஃதாவது வாகைப்பூவைத் தலையிலேசூழிப் பகைவரைக்கொண்டு ஆரவாரித்தல், “இலைபுனை வாகை சூழியிகனமலை, தலை கடற்றனை யரசட டாத்தனறு” — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், க இதத்திணையமைந்த செய்யுட்களின் எண்கள் 309, 324

துறை விளக்கம்

[இந்நதப்பகுதியில் வந்துள்ள துறைகளின் விளக்கம்]

அரசவாகை — அஃதாவது அரசனது இயல்பைக்கூறுதல், ‘பகலன்ன வாயமொழி, யிகவவேந்தனியலபுரைத்தனறு’ — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௩ புறநானூற்று ௪௩ - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் பொறுத்தற்கரிய பிழையைப் பொறுத்த குணவென்றியான அரசவாகையாயிற்று’ என்று எழுதியிருக்கின்றனா இந்நூல் உரையாசிரியர் 309, 324

இயன்மொழி — அஃதாவது தலைவனென்கொள்ளுதற்குரிய அவன்செய்தியையும் அவன்குலத்தோர் செய்தியையும் அவன்மேலேயேற்றிப் புகழ்தல் வெண்பாக்கசினூக்கினியா இத்திணைத் தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் ௩௩ - ம குத்திரவுரையிற்காண்க, இஃது இயன்மொழிவாழ்த்தென்றது கூறப்படுமே புறநானூற்றில் ௧௪ - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் ‘தமகையின் மெழும்மைது இயல்புக் கூறுவார அரசன்கையின் வலிய இயல்புக் கூறினமை

யான இஃது இயனமொழியாயிற்று' எனவும், கடு - ம செய்யுளின விசேடவுரையில் 'இவை எப்பொழுதஞ் செய்தல இயலபெனக்கூறினமையின இஃது இயனமொழியாயிற்று' எனவும், சகூ - ம செய்யுளின விசேடவுரையில் 'அவனது இயலபைப் புகழ்நதமையான இயனமொழியுமாயிற்று' எனவும், கஎஃ - ம செய்யுளின விசேடவுரையில் 'பண்ணனது இயலபு கூறீ வாழ்ததியவாறு' எனவும் எழுதிப்போந்தாரா இந்நூலுரையாசிரியா ௧0௨, ௧0௬, ௧0௭, ௧0௮, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪,

கையறுநிலை — அஃதாவது அரசனிறப்ப அவனைச் சோந்தோர் அவ விறந்துபாடடைச்சொல்லி ஒழுகநதனாதல, 'செய்கழன் மனன்ன மாயந தெனச சோந்தோர், கையற வுரைத்துக் கைசோந் தனறு' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிறப்பொதுவியல, ௧௪ புறநானூற்று ௨௪௩ - ம செய்யுளின விசேடவுரையில் 'இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று' என்று எழுதினா இந்நூலுரையாசிரியா ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨0

பரிசீல்கடாநிலை -- அஃதாவது 'பரிசிலரை நீங்குதலமையாது நெடிது கொண்டொழுகிய தலை லுககுப் பரிசில வேட்டோன தன கடுமியினது இடு மபைமுதலியன கூறித் தான குறித்த பொருண்மையினைச் செலுத்திக் கடா வின நிலை' எனபா நச்சிநீர்க்கினியர் புறநானூற்று ௧௧ - ம செய்யுளின விசேடவுரையில் 'பாடினி இழைபெற்றாள, பாணன டுப்பெற்றான, யான அதுபெறுகின்றிலேனெனப் பரிசிலகடாநிலையாயிற்று' என்று எழுதியிருக்கின்றனா இந்நூலுரையாசிரியா ௧0௧

பொருண்மொழிக்காஞ்சி — அஃதாவது முனிவா தெளிந்தபொருளைச் சொல்லுதல, 'எரிநதி வககுஞ்சடைமுடி முனிவா, புரிநது கண்ட பொருண் மொழிந் தனறு' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியல, ௩ ௧௨௧

மகண்மறுத்தல — அஃதாவது ஒருவீரன மணங்கோடறகுத் தமமகளை வேண்டச சிறறாண்களிலுள்ளனோர் மறுத்துச்சொல்லுதல, 'விமமுரணை மகண்வேண்ட, வமமதிலோர் மறுத்துரைத்தனறு' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சொச்சிப்படலம், ௬ இத்துறையை மற்றென்பா பாட்டியலுடையா, அதனைக் கலமபகத்திறகாண்க ௧0௧, ௧௧0, ௧௧௧

விறலியாற்றுப்படை — அஃதாவது அரசனுடைய கோத்தியைப் பாடும பாடினியை வழிப்படுத்தல, 'நிறலவேநதன புகழ்பாடும, விறலியையாற்றுப் படுத்தனறு' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩௧ ௧0௩, ௧0௫.

அடி - அடியாககு நல்லாருரை
 இலக்கணவி - இலக்கணவிளக
 கவுலா
 எழுத - எழுத்ததிகாரம்
 சவ - சவகாரமச்சிவாயருரை
 சிலப - சிலப்பதிகாரம்
 கு குத்திரம்

சொல - சொல்லதிகாரம்
 தொல - தொலகாப்பியம்
 நச நசசினாககினியருரை
 நன நனனூல
 பக - பககம்
 பொரு - பொருளதிகாரம்

புறநானூற்றுச் செய்யுள்களின்.	செய்யுள்	அமைந்ததுமீ.
க0௫	"சேயிழை பெறுவை செலினே" தொல பொரு கு கக - நச	
க0௭	"பாரிபாரி புரப்பதுவே" இலக்கணவி கு சுச௫ தொல பொரு கு க0 - நச, "பாரிபாரி புலவா" கு ௩0க	
க0க	"அளிதோதானே யுமமே" தொல பொரு கு. சு௭ நச "சிறியிலை வெதிரி நெலவீனா யுமமே" நன கு க௫௫ - சவ	
க௧௩	"நீர்வாரா கண்ணெந தொழுதுநிற பழிச்சி" இலக்கணவி கு ௨௫0 நன கு ௩௫௧ - சவ	
க௧௪	"தீரீப்பெருக முழுநெறி" சிலப பக ச௭ - வரி, க௧ அடி	
க௧௭	"மைமீனபுகையினும் யோடினும்" சிலப பக் ௨௪0 வரி, ௨௪ - அடி "கோலு செமமையிற சானனூர பவகி" தொல சொல கு சு௭ - நச	
௭௨௧	"ஒருதிசையொரு மாட்டே" தொல, பொரு. கு. க௧ நச புறத்திரட்டு	
௭௨௪	"நானனறு மொழியினும்" இலக்கணவி கு. க௧; "நானறப்போகி" கு ௨௪௬ தொல எழுத கு ௨௨௭ - நச சொல. கு. ௨௩0 "நானனறு .. பாடியோசே" நச கு க௭௩ - சவ, 'நானனறு கொள்' கு ௨௫௫.	
௭௩௭	"நெருப்புசின்னநணிநெநிணநயயகு கொழுமகுதை" தொல பொரு கு ௨௫௮ - நச "உழுத நெல்பக புழிநி ருங்கு" கு. ௨௧௫.	